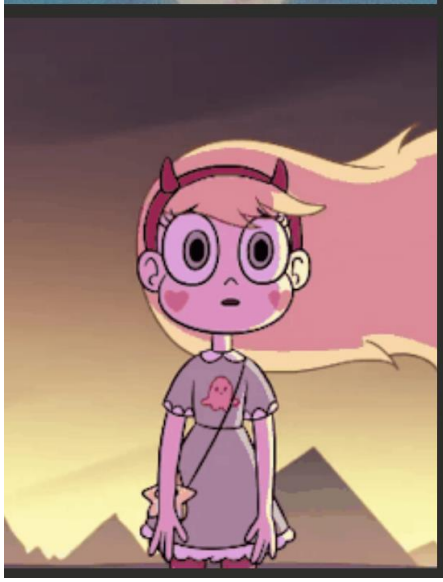

EL SEXISME A L'ANIMACIÓ

MIMIMI

2N DE BATXILLERAT ARTÍSTIC

Abstract

Este trabajo quiere analizar el sexismo en la animación, estableciendo una comparativa sobre el grado de sexismo en diversas producciones occidentales respecto a las orientales para finalmente proponer alternativas a las prácticas dominantes sobre identidad de género, que en este tipo de producciones artísticas se desarrollan. Por lo tanto, las metodologías empleadas para completar la parte teórica del trabajo son las de observación y el análisis, y para la parte práctica la creativa.

El trabajo ha consistido en establecer un marco descriptivo sobre las diversas categorías de las prácticas sexistas que encontramos en la sociedad actual, en un breve repaso histórico de la condición de la mujer y a los roles atribuidos a esta en los períodos culturales, para dar lugar a un análisis sistematizado de diversas producciones de animación occidentales y orientales de elementos sexistas significativos que se pueden encontrar en su trama audiovisual. De este modo he podido establecer una comparativa que podemos observar en ambos tipos de animación y poder confirmar mi hipótesis inicial.

Respecto a la parte práctica, propone un proyecto creativo que trata de la creación de una historia con diseño de personajes incluido quienes intentan romper en todo momento con los roles sexistas imperantes.

En conclusión, al demostrar la hipótesis inicial, he podido responder a los objetivos que me planteaba en este trabajo, así mismo he podido reafirmar como las prácticas sexistas siguen muy presentes en las series de animación actuales y en consecuencia se muestran las implicaciones que pueden tener en las generaciones de espectadores infantiles y jóvenes que las consumen.

Finalmente quisiera establecer que mi principal motivación ha sido acercarme al ámbito profesional que me interesa, analizarlo desde un punto de vista crítico de perspectiva de género para poder ofrecer en un futuro, alternativas sobre la identidad femenina y su rol en la sociedad a nuevos televidentes, mejor sensibilizados y plurales, que conformen una sociedad más equitativa, abierta y tolerante.

The principal subject of this project belongs to the artistic field: sexism in animation. Therefore, the most important methodologies used to complete the theoretical part are observation and analysis, otherwise, the most important used for the practical part is creativity.

The project has been produced by a lot of information gathered about what is, essentially, sexism, the types of it, the history of it in a short way… to finally introduce this type of behaviour that can be found either in oriental series and in occidental series.

After mentioning the general information, the work contains an analysis of three occidental animated series and three oriental animated series to later do the comparison of both types and check if the hypothesis was correct.

Moreover, the practical part has been all creative: the creation of a story even with character design, that tries to break gender roles.

In conclusion, the objective of this work, apart from checking if the hypothesis was correct, was to learn that we can find sexism in all places but especially on the animated series to be able to recognize them easier because of the implications this can have to younger people, who are the viewers.

Finally, the reason why I, personally, chose this topic is because the animation and its variated series are of my interest, but the principal reason is that I also want to dedicate myself to animation in a professional way, so studying this theme to not introduce this type of behaviour in future productions to make them more equitable was also one of my interests.

Índex

Introducció…….....……6

Part teòrica.....9

- Què entenem per sexisme?.....9
- Context històric.....9
- Tipus de sexisme.....13
- L'anime (sèries animades orientals).....19
- Els dibuixos animats (sèries animades occidentals).....21
- Anàlisi de les sèries animades.....27

Part pràctica.....55

- Personatges de la sèrie.....56

Conclusions.....75

Bibliografia.....77

Introducció

El que és completament cert és que la humanitat ha canviat molt al llarg del temps, és veritat que hem evolucionat a millor en molts casos, però el que també és infal·lible és que ens queda molt de camí per endavant. Un exemple molt clar que explica això és un ideal o forma de pensar que porta present en la nostra civilització i del món: aquesta conducta és l'anomenada la conducta sexista.

Avui en dia és molt més complicat detectar cap tipus de comportament sexista en la societat perquè aquest està molt arrelat a aquesta, tant que hi estem acostumats i en la majoria dels casos no ens adonem de la seva presència. Aquest aspecte seria el que diferenciaria el sexisme d'una altra conducta que també continua present en la nostre civilització: el masclisme, el qual és més evident per a la gent.

Però, què és el que realment entenem per sexisme? Encara que existeixin diferents tipus de sexisme, la definició de sexisme que ens dona la Generalitat de Catalunya, per exemple és la discriminació d'una persona segons el seu sexe: "*es fonamenta en una cultura que diferencia els sexes i els jerarquitza, discriminant negativament les nenes i les dones.*"

No obstant, com abans s'ha mencionat ens podem trobar amb molts tipus de comportaments sexistes, els qual seran mencionats més a fons en el marc teòric.

Individualment, en aquest treball de recerca tractaré un cas de sexisme: el que és troba en l'animació. És un tema que m'agrada molt i em vull dedicar personalment, per això m'ha semblat que seria bo tractar aquest tema, ja que fins i tot en l'animació dedicada a un públic més jove ens podem trobar amb aquest tipus de comportament i sol passar més desapercebut del que hauria.

A més a més, no només tractaré i detectaré els possibles sexismes en les sèries animades occidentals. L'objectiu d'aquest treball, a part de detectar

sexismes en l'animació, és la comparació de les sèries animades occidentals i les orientals; és ben sabut que les dues cultures són bastants diferents, per tan és bo veure quina podria contenir o mostrar més sexisme. A part d'això, el més principal d'aquest treball és saber a detectar qualsevol tipus de comportament de sexisme per aconseguir coneixement sobre aquest a més de poder ser conscients de que segueix molt present.

Per fer aquest treball m'estic guiant d'una hipòtesi relacionada amb aquest, el qual gràcies a la investigació i comparació que és durà a terme en la part teòrica és podrà saber si és verdadera o resulta ser falsa; la hipòtesi és que "les sèries animades orientals presenten més formes de sexisme en la seva producció i trama que les sèries animades occidentals". No obstant, com s'ha mencionat abans, és només una hipòtesi: no es sap si és o no certa, en les conclusions es troba el resultat d'aquesta.

Per tant, es pot concloure que la metodologia que utilitzaré en aquest treball serà més d'observació i pràctica ja que seguirà l'estructura següent: en la part teòrica, treballaré tres sèries occidentals i tres sèries orientals per detectar els sexismes de ambdós i fer-ne la comparació d'aquests. Les sèries escollides estan dins d'un espai de temps de 12 anys (2003-2015), per tant, la comparació és de sèries bastant actuals. Les escollides per aquest treball són les següents:

<u>Occidentals</u>

- *El asombroso mundo de Gumball* (2008)
- *Código Lyoko* (2003)
- *Star contra las fuerzas del mal* (2015)

<u>Orientals</u>

- *Fairy Tail* (2009)
- *Assassination Classroom* (2015)
- *Sword Art Online* (2012)

A més a més, en la part pràctica duré a terme un projecte que consistirà en la creació de 6 personatges amb la intenció de compondre una narrativa que vagi en contra dels rols de gènere que seran tractats en la part teòrica.

Marc teòric

Què entenem per sexisme?

La definició general que tothom coneix per a sexisme és la següent: es tracta de la discriminació d'una persona segons el gènere o sexe que posseeixi aquell mateix subjecte. Sí que és cert que el sexisme afecta en gran part a les dones, molts comportaments i rols humiliants són dirigits cap a aquest grup, però en realitat el sexisme afecta a totes dues parts.

Hi ha molts aspectes que tenen una relació pròxima amb el sexisme o hi són a dins d'aquest comportament:

- Una conducta abans mencionada i que té relació amb el sexisme és el masclisme. Segons Sau (2000), "el masclisme és constituït per actes físics i verbals (...) i es manifesta de forma vulgar. (...) El sexisme, en canvi, és tot i cada un dels mètodes empleats pel patriarcat per poder mantenir la subordinació i explotació del sexe dominat: el femení". Per tant per a Sau, el sexisme és la base ideològica que constitueix el masclisme.
- La misogínia i la misàndria.
- L'humor negre (en aquest cas, l'humor sexista). Aquest tipus d'humor s'utilitza per ridiculitzar, menysprear o burlar-se d'un sexe (majoritàriament les dones) basant-se en els típics estereotips que s'imposen per culpa d'aquest comportament. El problema amb l'humor negre és que es camufla nocivament el sexisme en, pràcticament, humor, per tant se li resta importància a aquest problema.

Context històric

El sexisme ha estat present en la nostre civilització des de que l'home la va formar. Això és pot saber gràcies a tots aquells monuments o altres

expressions d'art que han dut a terme civilitzacions antigues, i també a tota la investigació que s'ha produït durant tots aquests anys. Seguidament és mostrarà un petit resum de algunes èpoques i el possible sexisme present:

1. Prehistòria

En aquesta època de la història, ja existia el sexisme a les tribus; existia el treball dividit per sexes (la caça i feines de força bruta eren produïdes pels homes, en canvi la feina de tenir cura i d'alimentar als fills, era de les dones, al igual que la recol·lecció).

Encara que sigui incert ja que no podem saber tot el que passava en aquella època, s'observa que tots els líders de les tribus eren homes.

2. Antic Egipte

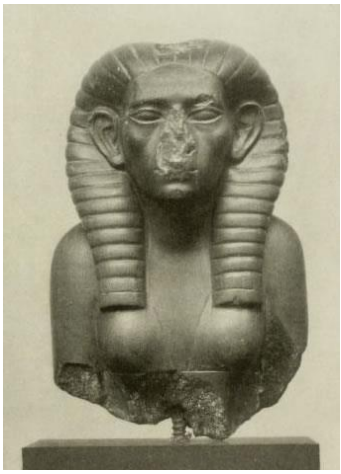

Escultura de Neferusobek.

És cert que les dones van viure millor en aquesta època que en moltes altres, però la civilització egípcia valorava a les dones com el complement del gènere masculí. Elles en aquella època podien exercir càrrecs administratius, feines com la medicina i no es canviaven el nom en el moment del casament. Van haver-hi moltes reines importants com *Neferusobek,* de la dinastia XII o la mateixa *Cleòpatra,* de la dinastia ptolemaica.

3. Antiga Roma

La situació de la dona en l'antiga Roma no era tan equitativa com a l'Antic Egipte. A diferència de les anteriors mencionades, les dones romanes no podien votar ni ocupar càrrecs polítics.

Degut a tots els desavantatges de la dona en aquella època, va sorgir el primer text feminista escrit pel filòsof i poeta grec Euròpides (Medea, 431 a.C), que deia així:

"*(...) De todas las criaturas que tienen mente y alma*

no hay especie más mísera que la de las mujeres.

Primero han de acopiar dinero con que compren

un marido que en amo se torne de sus cuerpos,

lo cual es ya la cosa más dolorosa que hay.

Yen ello es capital el hecho de que sea

buena o mala la compra, porque honroso el divorcio

no es para las mujeres ni el rehuir al cónyuge.

Llega una, pues, a nuevas leyes y usos y debe

trocarse en adivina, pues nada de soltera

aprendió sobre cómo con su esposo portarse.

Si, tras tantos esfuerzos, se aviene el hombre y no

protesta contra el yugo, vida envidiable es ésta;

pero, si tal no ocurre, morirse vale más.

El varón, si se aburre de estar con la familia,

en la calle al hastío de su humor pone fin;

nosotras nadie más a quien mirar tenemos.

Y dicen que vivimos en casa una existencia

segura mientras ellos con la lanza combaten,

más sin razón: tres veces formar con el escudo

preferiría yo antes que parir una sola.

(...)

Mas, en fin, yo quisiera de ti obtener sólo esto,

que, si un medio o manera yo encuentro de vengar

el mal que mi marido me ha hecho, callado sepas

estar, Corifeo. Pues la mujer es medrosa y no puede

aprestarse a la lucha ni contemplar las armas,

pero, cuando la ofenden en lo que toca al lecho,

nada hay en todo el mundo más sanguinario que ella."

4. L'Edat Mitjana

Les dones, en aquella època, eren casades amb homes segurament per conveniència paterna o obligació social. No tenien dret al divorci i no podien dur a terme tasques administratives, eren vulnerables davant la llei i ocupaven els rols de tenir cura dels fills i realitzar les tasques de casa.

Tot i així, és coneix gràcies a alguns historiadors que les dones en aquella època van poder dur a terme tasques com la medicina familiar; tenint cura dels malalts de les seves famílies, a més dels infants.

5. Renaixement

La dona seguia tenint un estatus inferior a l'home. L'antropocentrisme feia protagonista al gènere masculí i això va perllongar-se al llarg de molt de temps- no va ser fins al segle XVIII-XIV que la dona no va ser mirada pel pensament filosòfic. Aristòtil, un filòsof grec (Política, 1254b 13-15), s'afirmava que:

"*El macho es por naturaleza superior y la hembra inferior; uno gobierna y la otra es gobernada; este principio de necesidad se extiende a toda la humanidad.*"

6. Segles XV-XVIII: Caça de bruixes

Les caces de bruixes donava lloc quan la dona mostrava molts coneixements i autonomia; només els homes podien obtenir l'educació i l'ensenyament. Per tant, tota dona que mostrés el mateix nivell de coneixement i intel·ligència que ells era considerada una bruixa.

Tot això estava lligat a la forta por de qualsevol conspiració demoníaca que anés en contra del cristianisme; estava la Santa Incisió, encarregada d'atrapar quelcom practiqués l'heretgia, qui eren també els encarregat d'aquesta captura.

7. Segles XIX-XX

Finalment es va aconseguir el sufragi femení per primer cop en Nova Zelanda, el 1893, i el més recent ha sigut Aràbia Saudita, al 2011.

Amb la invenció dels mètodes audiovisuals i de la premsa es pot observar com la publicitat ha promogut una identitat de gènere molt sexista que recolza els estereotips, la cosificació de la dona, així com el masclisme i sexisme general.

Tipus de sexisme

Hi ha moltes formes de mostrar el comportament sexista. Seguidament enumeraré i explicaré els àmbits de major repercussió per acabar d'entendre tot tipus d'expressió d'aquest comportament.

1. Social

Englobarien tots aquells prejudicis relacionats als rols que ha d'ocupar la dona i l'home a la societat. En conseqüència, saber quin és el paper social, les tasques i el comportament derivat que associem als gèneres, així mateix l'imaginari emocional associat a aquest. En són exemples les creences de que una noia ha de comportar-se de manera passiva o submisa, al igual que sensible i delicada pel simple fet de ser dona, que el seu tipus d'esbarjo són les nines i no pas l'esport, com el futbol, associat al model masculí de comportament, o que la feina essencial i primària de les dones és quedar-se a casa duent a terme les tasques domèstiques i tenint cura dels fills.

En aquest àmbit social podria relacionar-se els processos de generalització, o més ben dit en el cas del sexisme, dels estereotips de gènere. Segons l'estudi psicològic de Bakan (1996) afirma que en els homes se'ls hi afirma una sèrie de característiques: "*agencia-instrumentalidad (agresividad, competitividad, acción, dureza, insensibilidad…)*"» i a les dones les característiques més o menys oposades: *«expresividad-comunalidad (ternura, empatía, debilidad, dependencia, pasividad, sensibilidad social, comprensión…"*

No obstant això no només afecta a les dones aquest tipus de sexisme. Podem trobar discursos crítics respecte el com entenem els atributs masculins associats a aquests estereotips: fent prevaldre un model d'home que ha de ser dur, competitiu o actiu, però també un, que és molt present i nociu, la creença que un home no pot plorar, ja que l'expressió dels sentiments es vincula a la debilitat del caràcter femení o que no és, simplement, acceptat per la societat. Comportaments com aquests són els denominats "masculinitat fràgil", entre d'altres impedeix que els homes puguin realitzar altres accions associades a la dona. És tan forta actualment aquesta creença que moltes persones tendeixen a menysprear o ridiculitzar als homes que mostren els seus sentiments duen a terme les tasques domèstiques, titllant-lo d'efeminat.

2. Encobert

Aquí englobaré tot aquell comportament sexista que afecta majoritàriament a les dones però que no tracta dels temes anteriorment esmentats. He decidit agrupar en aquesta categoria els casos on podem veure com a les dones reben menys reconeixements que un home en les mateixes condicions. Això podria estar relacionat amb els casos de dones silenciades, ignorades o invisibilitzades per la historiografia tradicional o per les Institucions que atorguen el prestigi mitjançant el reconeixement de premis, càrrecs o beques pel fet de ser dona a un àmbit de treball o per defensar discursos reivindicatius, donant força a la creença sexista de que les dones no són capaces de pensar per elles mateixes o que la seva opinió o coneixements no tenen validesa.

En aquest grup també inclouré el tema del *right body*, és a dir, els cànons de bellesa que la societat té imposades. La creença de que un home ha de tenir un cos treballat i musculat que si compleix aquestes expectatives, no és acceptat o causa certa mena de rebuig, per culpa d'aquests cànons interioritzats, o que una dona ha de complir amb les mesures imposades per aquests (com per exemple, 90 de mida al pit, 60 a la cintura i 90 de nou als malucs), etc. són clares mostren de com aquests estereotips segueixen molt presents en la nostre societat. Això pot comportar greus problemes d'autoestima i de trastorns de l'alimentació especialment a la gent jove. Com

els homes busquen més un atractiu musculat o prim i/o com les dones prefereixen ser més baixes que els homes, primes i sense pèl corporal, segons Golombok y Fivush (1994) "*las adolescentes son más dependientes del feedback de los demás y más sensibles a las evaluaciones negativas que los adolescentes.*" Per culpa dels cànons de bellesa, majoritàriament les dones tendeixen a tenir més en compte les opinions dels altres però sobretot dels nois.

On realment el tema del *right body* és un problema a països orientals tals com Corea del Sud o Japó, on les mesures i els cànons de bellesa són totalment estrictes amb el pes; hi ha molts problemes d'anorèxia per culpa de la descabellada exigència a les dones, sobretot a Corea és on sostenen una pressió social molt més alta que els homes. Normalment, hi ha més xifres d'operacions plàstiques realitzades a dones i molt consum de productes de bellesa. El seu pes ha de ser de baix i els trets de la cara han de ser totalment impecables.

De totes formes, en totes dues cultures mencionades anteriorment es comparteix l'estàndard de la dona prima, innocent, baixeta i sense cap tipus de pèl corporal. Però, a diferència del estàndard masculí d'occident, el de països com Corea és totalment diferent; el cànon masculí, sobretot en *ídols*, es demana una cara andròginа, sense pèl facial.

També, una altre qüestió molt present és la hipersexualització dirigida especialment a les dones o les nenes tractant-les com si fossin objectes de desig. Això pot estar relacionat amb el tema abans esmentat: la relació entre la cosificació, la hipersexualització que devalua el reconeixement social, professional i laboral de la dimensió intel·lectual de la dona. De fet, sempre veiem articles on parlen de "la dona ideal" a cada país, sempre emfatitzada des d'una perspectiva només estètica, i que recolza l'*objetització* del nostre cos.

3. Econòmic

Aquest grup va molt lligat a l'anterior. Aquí entren les dificultats de la dona en l'àmbit laboral i de la seva autonomia econòmica. Un exemple d'aquest grup

seria la molt coneguda bretxa salarial. Agruparia les següents desigualtats: quan la dona rep una menor remuneració quan du a terme les mateixes tasques que l'home, així mateix la manca de reconeixement mitjançant càrrecs de responsabilitat o dificultats en la seva promoció laboral/ professional,. Això és deu a l'anomenat *techo de cristal* o, en català, *sostre de vidre*. Segons el treball Adolescencia, Sexismo y Violencia de género (2003) "*No conviene olvidar, sin embargo, que la superior preparación que con frecuencia tienen las mujeres sigue chocando con "un techo de cristal" que les impide acceder en condiciones de igualdad a puestos laborales de máximo poder.*" Aquest terme descriu la barrera invisible que es troben les dones per accedir als ascensos i promocions, en definitiva al prestigi laboral i per tant al reconeixement econòmic que comporta, tot ser una població més preparada i formada. Un punt semblant a l'anterior i que també entra en aquest grup és el terme del *mansplaining.* És un terme anglès que la seva traducció consisteix en home (man) i explicació (explaining), i el seu significat o ús, està vinculat a com s'ignora les aportacions d'opinió de les dones en termes generals, per correctes que siguin, només perquè és creu que són de menor interès. En canvi, quan un home explica el mateix, se li fa cas, o el menyspreu de una dona mentre s'expressa.

No obstant, en aquest grup també s'afegeix la problemàtica amb la maternitat. En molts casos és realment un repte per a la dona aconseguir els drets de la maternitat, ja que en molts casos pateixen discriminacions o fins i tot la pèrdua del treball.

4. Violent

Inclouré finalment aquesta categoria tots aquells comportaments que prenen molta consciència avui en dia en la societat, però encara no al complet, per tant, és important esmentar-los. Són especialment nocius per a qualsevol persona i solen derivar al que coneixem per violència masclista, donat que les principals víctimes dels maltractaments són les dones. Són les accions o comportaments que comporten agressions verbals i/o físiques cap a una

persona, incloent les humiliacions, els xantatges i l'assetjament sexual i les agressions sexuals o/i físiques.

La violència relacional en vers el gènere femení té el seu arrelament a la infància, mitjançant comportaments molt interioritzats que troba el seu origen la nostre societat. Els infants poden veure a l'animació infantil, a la publicitat, o fins i tot mitjançant costums, comportaments i missatges de l'entorn familiar. Ja sigui perquè els seus pares inconscientment els eduquen d'una forma sexista (com podria ser, per exemple, deixar més que els nens demostrin la seva ràbia mentre que a les noies se les educa per a que siguin més submises, passives i tendres. Frases com "aquell nen et pica perquè t'estima" o "t'has de comportar com una senyoreta" són altament sexistes i nocives, i transmeten un missatge de tolerància i justificació encoberta de la violència masclista.

Aquest són segons el meu parer els quatre grans àmbits o categories del comportament sexista. Encara que l'últim sigui el més explícitament agressor, tota expressió sexista, per mínima que sigui, és nociva. El Consell d'Europa (2020) afirma que "*crea un sentiment d'inutilitat i comporta l'autocensura, l'adopció d'estratègies d'autoprotecció, canvis d'humor i deteriorament de la salut de la persona.*"

Donada la urgència en la seva detecció i la denúncia dels aspectes, espais i formes que pot adquirir, hem observar-ne les seves senyals en elements que considerem fins i tot ascètics i innocents per poder preveure les seves futures conseqüències.

En relació al paràgraf anterior, per exemple, és molt important parar atenció a la llengua; més ben dit, la lingüística. Segons Bosque (2012) "*el lenguaje puede usarse, en efecto, con múltiples propósitos. Puede emplearse para describir, ordenar, preguntar, ensalzar o insultar, entre otras muchas acciones, y, desde luego, también puede usarse para discriminar a personas o a grupos sociales.*" Actualment en l'espanyol o el català, en general per referir-nos a un grup de persones on hi ha presents tan homes com dones, utilitzem la forma masculina de la paraula per referir-nos al conjunt, és a dir al plural. Per exemple

utilitzarem la paraula "nens", per referir-nos a un grup d'infants on hi ha tant nenes com nens.

No obstant, ens trobem que en moltes paraules per definir oficis no trobem el femení. Paraules com "enginyera" o ""metgessa" no van ser aprovades fins fa poc a la llengua espanyola.

Però, en aquest treball ens centrarem en l'anàlisi de les produccions audiovisuals. Els anuncis en són un exemple de mitjà audiovisual on majoritàriament es veu a la dona com és tractada com un simple objecte, sexualitzada o en alguns casos deteriorada constantment als estereotips sexistes socials (anuncis de neteja protagonitzats per dones, dones que tenen cura de la llar o dels nens, que molt poc a poc van integrant als homes en aquestes tasques). On també prevaleen aquests comportaments sexistes és a l'animació, la qual sol arribar a un públic més jove, per tant, més influenciable. El problema del sexisme a l'animació és que demostra el grau de normalització que té la societat davant d'aquest el fet discriminatori, i que per tant perpetuen els missatges implícits dirigits als infants o als adolescents que els absorbeixen sense adonar-se que realment són sexistes.

No obstant, no només és un problema audiovisual d'occident, sinó esdevenen també una característica general a les produccions orientals. La qüestió és la següent: es donarà al mateix grau a les produïdes a orient que a occident? En aquest treball diferenciarem les dues cultures a través de les sèries animades d'ambdues.

L'anime (sèries animades orientals)

Les sèries animades orientals, o més concretament el que coneixem com a anime, mot abreujat d'*animeeshon*, són molt variades respecte al seu públic. No obstant aquests consumidors solen ser joves i especialment adolescents. Són característiques per les històries fantàstiques que narren i la varietat de personatges que l'anime presenta.

Encara que no va ser fins a la dècada dels 80 i 90 que l'anime va començar a ser popular i a arribar a occident amb sèries com *Mazinger Z* o *Bola de Drac*. Les primeres sèries d'animació van ser japoneses van sorgir amb les produccions de curtmetratges cap al 1917 aproximadament. Aquells curtmetratges eren similars als americans; no va ser els anys 60 que finalment l'anime, tal com el coneixem, va sorgir amb les seves característiques pròpies: estil de personatges únic, amb els ulls grans i característics i una forma anatòmica més apropada a la realitat, encara que en molts casos aquesta forma sigui idealitzada, igual que els seus diferents subgèneres. Segons Giménez i Navarro en *La mujer japonesa* (2008), s'afirma que "*(...) transmiten, mediante una serie de estereotipos, unos determinados valores e imágenes de la sociedad y de la forma de vida niponas*". Una característica molt present també en aquest tipus d'animació és la gran varietat de cabells que hi ha, des de bàsics a pentinats extravagants i de molts colors.

Encara que les històries i disseny d'aquest tipus de sèries animades sigui molt atractiu, hi ha una evident transmissió de missatges sexistes, sobretot especialment el sexisme dirigit contra les dones.

El problema d'aquestes sèries són, majoritàriament, el paper que la dona hi juga. En molts animes on el protagonista és un home, els personatges femenins molts cops juguen un paper molt passiu i marcadament estereotipat; molts cops han de ser rescatades pel protagonista o no saben fer les activitats més bàsiques elles mateixes, tractant a aquests personatges com ximples o de farcit. Donen molta importància a que tinguin parella o poder arribar a ser lo suficientment guapes per rebre l'aprovació masculina i solen ser personatges molt plans, que només estan per ressaltar al personatge masculí. Es mostra molta passivitat i sentimentalització en el caràcter femení, a més dels estereotips que solen tenir relació amb això: tendres, submises…

Encara que aquest tipus de personatge femení sigui present, també hi ha moltes que mostren una gran força i un gran caràcter, o que directament en són les protagonistes o fins i tot les antagonistes. Encara que això sembla que

planteja canvis, es pot veure com en aquestes sèries sexualitzen a aquells personatges amb indumentària ben cenyida al seu cos o fins i tot que només tapen els atributs femenins i la resta del cos surt descoberta, a diferència dels utilitzats pels personatges masculins que cobreixen tot el cos.

Apart d'aquest tipus de sexualització no només es veu per les armadures o indumentària, sinó que també a molts animes el cos de les dones està extremadament exagerat marcant corbes voluptuoses i atributs voluminosos; els dissenys són de cossos perfectes, que acompleixen els cànons de bellesa: primes i amb grans atributs. Aquest tipus de disseny no només passa amb les dones (encara que siguin les més sexualitzades) sinó que també és pot veure en els homes; la majoria dels protagonistes o és mostren prims o molt musculosos; és a dir, en molts animes no hi ha molta diferència de cossos i la majoria de dissenys del personatges femenins són pensats per al públic masculí, recalcant així l'objetització del cos femení.

A més a més, relacionant aquest cas d'hipersexualització del cos femení, hi ha animes que també infantilitzen a la dona, però no només en el comportament sinó també físicament, assenyalant trets de tendència pedòfila al Japó. En aquesta infantilització entren el tipus de disseny femení anomenat *loli*, dones amb aspecte de menor, o nenes menors de 15 anys amb el seu cos també semblant a aquesta edat, les quals solen ser hipersexualitzades o tractades com un objecte. Cal recalcar que la llei que prohibia la pornografia infantil a Japó no va sorgir, ni ser aprovada fins l'any 2014-2015.

El punt anterior pot estar relacionat a com algunes sèries d'aquest tipus mostren com en les relacions o algunes escenes, les dones són dominades o sotmeses, fins i tot maltractades; això mostra la contundent objectització del cos de la dona.

Aquest ha sigut, en general, els aspectes sexistes que ens podem trobar majoritàriament en l'anime i els que són més presents. Encara que l'anime hagi evolucionat considerablement i en els més nous ja costi trobar el mateix grau

de sexisme que als animes anteriors, hi ha moltes sèries d'aquest aspecte que encara demostren aquest tipus de comportament, encara que sigui de forma inconscient per culpa de la normalització en la societat oriental.

De totes formes, orient no és queda endarrere respecte a la societat occidental, que també demostra de moltes formes el comportament sexista, i més a les sèries que pertanyen a la producció occidental i que segurament hem vist a la televisió o per un altre medi.

Els dibuixos animats (sèries animades occidentals).

Es podria definir aquest tipus d'animació, també anomenada caricatura o *dibujitos*, com la més tradicional de totes, si de la forma 2D estem parlant: es va creant el moviment dibuix per dibuix, però actualment també podem observar aquest tipus de sèries en animació 3D.

Els principis d'aquest tipus d'animació és remunten als anys 20, més concretament, a l'any 1824 amb la primera animació creada per Peter Roget. Aquesta primera mostra d'animació va ser gravada en blanc i negre i no va ser fins a principis i mitjans del segle XX quan va sorgir el tecnicolor (verd, blau i vermell) a pel·lícules com per exemple *Blancaneus i els sets nans.*

Aquest tipus de sèries animades són les que ens arriben més ràpidament i segurament les que vam veure d'infants la meva generació: sèries com *Hora de aventuras* o *Phineas y Ferb* en són exemples. No obstant, en aquest tipus d'animació també ens podem trobar amb moltes formes de sexisme.

En els dibuixos animats també és poden veure els estereotips, encara que a les sèries d'aquest tipus més recents no és noti tant, es pot veure com es perpetuen identitats de gènere sexistes i es transmeten missatges implícits de discriminació envers les dones.

Primer de tot, podem veure com la majoria dels protagonistes de les sèries animades són nois; quan això passa podem veure com molts personatges

femenins serveixen només d'objecte, de farcit per la sèrie ja que realment no aporten molta acció o interès narratiu. Però quan és una noia o un grup de noies aquestes comparteixen similituds en el comportament i especialment els estereotipats, un exemple són les pel·lícules de princeses de la popular Disney. Els seus personatges femenins constantment són rescatades per un home o necessiten la presència d'un. El que significa això és que hi ha sèries o pel·lícules d'animació que encara que la dona sigui la protagonista, realment l'acció esdevé a mans d'un home, recalcant així l'estereotip de que les dones són dèbils o amb un caràcter passiu i submís respecte els homes. Disney promou personatges femenins relacionats amb narracions romàntiques, de bellesa física i tendresa… mentre que els personatges masculins que protagonitzen les sèries animades occidentals solen ser molt més actius, durs o heroics.

Quan aquestes sèries mostren l'àmbit familiar, podem veure com el pare té un caràcter despreocupat i gandul, no és solen preocupar pels fills ni solen posar límits a les accions. En canvi, encara que es mostrin personatges femenins que tenen el rol de mare que són molt més intel·ligents que els seus marits, molts cops podem veure com tot es queda en el rol matern. Són les que realment és preocupen pel seus fills a més de criar-los, les que és mostren acomplint el rol imposat: netegen, fan les feines de casa… per tant, encara que es vulgui edulcorar, es continua mantenint aquest rol tradicional.

Altrament, segons la sintetització que va dur a terme Pilar Diez López (2005) amb els termes i recerca que va dur a terme Maya Götz, explica com els personatges femenins només presenten un 30% de presència en les sèries, o com aquests personatges sovint es jerarquitzen segons el grau de relació que mantingui amb l'heroi o protagonista de la sèrie. Això pot donar lloc a l'afirmació de que en molts casos o en la majoria d'aquests, el personatge femení com a tal no existeix, sinó que és un simple entreteniment a la sèrie o pel públic.

En conclusió a aquesta part, podem veure com totes dues produccions, l'oriental i l'occidental, mantenen un sexisme encobert, amb més o menys

intensitat, però és irrefutable la persistència del sexisme a l'animació infantil i juvenil.

A continuació, s'analitzaran sis sèries animades; tres occidentals (dibuixos animats) i tres d'orientals (anime). Aquest anàlisis són personals, a partir de la informació que he anat recollint jo mateixa, mitjançant la visualització d'aquestes sèries.

Després de l'anàlisi de cada una de les sèries, és mostrarà una taula com la següent per dur a terme una petita conclusió de l'anàlisi:

Rol de comportament	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**

Violència de gènere	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***

Es marcarà amb un tic (✔) a cada apartat on la sèrie presenti una presència d'aquesta que prèviament sigui explicada en l'anàlisi, en canvi es marcarà amb (✗) quan la sèrie no mostri el mencionat. Per a cada quadre, entenem:

- **Rol de comportament:** entès com qualsevol mostra de comportament que marqui amb contundència els estereotips de comportament sexistes; entenem per estereotips si es mostren les dones dèbils, tendres, innocents… en definitiva, menys que els homes o quan aquests es mostrin actius, parts de l'acció, immadurs, no emotius...
- **Rol de força:** aquest quadre entra tot tipus de demostració de diferència de força estereotipada entre els dos gèneres principals.
- **Rol de debilitat:** aquest quadre és similar a l'anterior, però més específic; no és tracta només de si és mostra aquesta diferència de força física, sinó que on es mostri la dona no només mostrant més debilitat física sinó també emocional.
- **Sexualització:** quan es hi hagi qualsevol mostra de sexualització o hipersexualització no només de la dona (encara que sí majoritàriament), sinó també de l'home; quan es vegi com en moltes escenes com es mostra molt el cos semi despullat o que la roba femenina no cobreixin suficientment.
- **Objectització:** és bastant similar a l'anterior i normalment van de la mà, però aquest quadre està dirigit ha detectar quan els personatges femenins estan en la sèrie de farcit, que no aportin res i no siguin importants pel seu caràcter sinó pel seu cos o quan no dugui a terme res en cap moment l'acció.
- **Mansplaining:** entenem per *Mansplaining* cada cop que es creu, confia o es para atenció en alguna cosa explicada per un home però quan aquesta cosa sigui explicat per una dona, se la menyspreï o no se li pari el mateix grau d'atenció que si fos explicat per un home.
- **Violència de gènere:** es marcarà aquest quadre quan en la sèrie animada és mostri qualsevol mostra de violència cap a la dona.
- **Rol familiar:** entenem per rol familiar escenes on es mostri la dona associada únicament a la família, realitzant tasques de neteja de la llar, tenint cura dels fills… bàsicament, acomplint els rols imposats a la dona

o quan l'home sigui el que es mostra treballant o anant a la feina i/o no mostri interès en educar als fills o deixi tota aquesta feina a la dona.

- **Obsessió de parella:** aquí entren les sèries que mostrin com, majoritàriament, la dona és pressionada a buscar parella o sigui el mateix personatge femení el que estigui obsessionat en trobar una parella masculina.
- **Cànons de bellesa:** es destacaran tots els dissenys de personatges dins dels cànons imposats de bellesa, no hi hagi diversitat o fins i tot hi hagi burla dels cossos que no compleixen aquests estereotips o obsessió en no passar d'aquests cànons.
- ***Sostre de vidre:*** i finalment, en aquest quadre és mostrarà les sèries on es vegi com una dona no pot arribar als alts càrrecs o a les altes missions pel simple fet de ser dona i no la creguin capaç.

Aquesta taula, com he mencionat abans, es mostrarà al final de cada anàlisi per fer una petita conclusió de l'estudi audiovisual.

Anàlisi de les sèries animades

1. **Fairy Tail (Anime)**

Creador: Hiro Mashima.

Gènere: acció, aventura, comèdia, fantasia, màgia, *ecchi* i *shonen*.

Director: Shinji Ishihira.

Primera emissió: 12 d'octubre de 2009.

Última emissió: 29 de setembre de 2019.

País d'origen: Japó.

Fairy Tail és una sèrie fantàstica japonesa que tracta sobre un gremi de mags en una ciutat anomenada *Magnòlia*. En aquesta sèrie animada, els mags s'agrupen en gremis per reunir els seus poders i assolir fites que concorden amb el seu nivell de força màgica; hi ha molts tipus, des de màgia de foc fins màgia amb cartes, de transformació o fins i tot fosca (o màgia negra).

Tot comença quan una noia jove, anomenada Lucy arriba a la ciutat de Magnòlia amb la intenció d'unir-se al famós gremi de mags anomenat *Fairy Tail*. Durant el seu camí, la jove es troba amb un noi, anomenat Natsu, un mag de foc, que accidentalment la salva d'un encantament que havia llençat un home d'edat adulta per enganyar a les noies joves.

Al final d'aquest capítol, Natsu és membre del gremi de mags *Fairy Tail* i permet que Lucy s'uneixi. A partir d'aquí, els dos protagonistes passen per diferents aventures i problemes junts que han de resoldre.

Protagonistes:

- **Natsu Dragneel:** protagonista de la sèrie, acompanyat sempre d'una mena de gat blau. És un *dragon slayer* de foc. La seva meta o somni és trobar al seu pare adoptiu i desaparegut, anomenat Igneel, un drac de foc.
- **Lucy Heartfilia:** protagonista de la sèrie, maga celestial amb intenció d'unir-se al gremi de mags.
- **Happy:** gat blau que sempre acompanya a Natsu en les seves aventures.
- **Gray Fullbuster:** amic i enemic a la vegada de Natsu, amb el qual es baralla molt sovint. És un mag de gel.
- **Erza Scarlett:** la maga més forta del gremi junt amb una altre noia. Utilitza màgia de recanvi d'armadura i espasa.
- **Wendy Marvell:** és la més menor del grup, però és una *dragon slayer* del cel (ocupa màgia de vent i de curació). Al igual que Natsu és acompanyat de Happy, Wendy és acompanyada de Charle, una gata blanca.
- **Charle:** acompanyant de Wendy, de la mateixa procedència que Happy.

Anàlisi del sexisme de la sèrie: seguidament, es mostrarà l'anàlisi complet de la sèrie animada oriental anomenada *Fairy Tail*.

- Molta referència al *sex appeal* femení; molts cops és valora al personatge femení pel seu atractiu físic i no pel seu caràcter. La dona és tractada com un simple objecte. Això és demostra en moltes escenes on el disseny de la indumentària femenina són, o bé molt cenyida, o bé que deixen veure molt del seu cos (molts cops es mostren semi despullades).

- En referència al punt anterior, de manera habitual es pot veure com les dones són utilitzades com a parany pel seu atractiu fent que mostrin el seu cos; són tractades com un tros de carn, i a més a més totes les representacions femenines compleixen amb l'estàndard de bellesa: primes, amb molt de pit i poca cintura. Casi totes compleixen amb les mesures canòniques (90, 60, 90) a excepció d'uns pocs personatges femenins. De fet cal esmentar que es fa molta burla de la falta de pit, a més els masculins tampoc es queden curts en aquest sentit: son quasi tots musculats i si no, són prims. Hi ha pocs cossos grassos, però quan es dona, són ridiculitzats constantment.
- La tendència d'aquesta sèrie de tractar a la dona com un objecte, queda retratada també pel fet que pocs cops les lluites són d'un home contra una dona. Quan això passa, es ridiculitza la força o capacitat de les dones com si fossin inferiors als homes, amb frases com "*¿qué harán dos mujeres contra nosotros?"* o "*no creo que una batalla contra mujeres cuente como una batalla de verdad"* De fet, els personatges femenins tenen molt de potencial, parlant dels moments de les lluites, però no es sol mostrar, si no es queda reduït en comparació amb el potencial que sí es mostra de part dels personatges masculins.
- Lligant el punt anterior, es pot veure com les batalles dels nois tenen un estil més èpic, més impactant, a més de que aquests s'emporten tot el protagonisme i el reconeixement de la "dignitat i l'honor de la lluita", mentre que les lluites de les dones son d'un estil més simple.
- Algun que un altre cop s'han vist mencions que afirmen que les dones no aguanten el mateix dolor que els homes; en definitiva, que són molt més dèbils, tant en termes de dolor o de força. Això és pot veure en frases que s'han dit al llarg de la sèrie, com per exemple: *"ten más cuidado, ¿no ves que es una chica?"*.
- En alguns casos s'ha mostrat escenes on es mostrava una vida familiar amb una família tradicional (home, dona i fill). En aquest casos, es posava molt èmfasi en els rols també tradicionals i sexistes que havien de representar els estereotips vinculats a la maternitat i a la paternitat,

amb comentaris com per exemple: "*si yo soy el padre, tendré que protegeros a los dos*", es fa evident el discurs sexista imperant, com si la responsabilitat de protecció recaigués sobre el pare només i no als dos. A més a més, es veu com és la dona la que sempre surt fent les feines de casa, mentre que és l'home qui fa feines que comporten força o resistència, com per exemple treballar el camp o similars.

- La sèrie dona molta importància al fet de trobar parella, tant que critiquen el comportament (majoritàriament de les dones) mencionant que, si et comportes d'una determinada manera no trobaràs parella. Això es pot veure en molts casos per exemple el d'una mestra que té dos pupils. Una amiga d'aquesta mestre li diu que cap home se l'aproparà pel simple fet de que semblen els seus fills i que ha de buscar la seva felicitat. Això, apart de constituir una mostra del punt anterior, també dona una imatge que la fita femenina és la vida familiar exclusivament. Es mostra moltíssima passivitat en el comportament de les dones i més activitat en els dels homes, perpetuant així els estereotips sexistes de comportament.
- Hi ha un personatge masculí que és comporta totalment diferent al que "hauria de ser" el comportament "normal" de l'home (fent referència a l'anterior punt), a més de que porta maquillatge. Molts cops la mateixa sèrie es burla d'ell i posa en dubte fins i tot que sigui un home, només pel simple fet de no complir els estàndards.
- Molta sexualització dels cossos, tant masculins com femenins degut al *fanservice* que l'autor mostra al llarg de la sèrie. Es veu molt aquest problema quan una dona està en una batalla, com ràpidament se li esgarrapa la roba o se li trenca l'armadura per acabar amb insinuació de despullats o amb poca roba que les tapi.

Per tant, arribant a una conclusió de tot aquest anàlisi, podem afegir en la taula les següents coses:

Rol de comportament	Rol de força	Rol de debilitat	Sexualització	Objectització	Mansplaining
✔	✔	✔	✔	✔	✗

Violència de gènere	Rol familiar	Obsessió de parella	Cànons de bellesa	*Sostre de vidre*
✗	✔	✔	✔	✗

2. Sword Art Online (Anime)

Creador: Reki Kawahara.

Gènere: acció, aventura, videojocs, ciència ficció, drama, *harem*, fantasia i romanç.

Director: Tomohito Ito.

Primera emissió: 7 de juliol del 2012.

Última emissió: continua en emissió.

País d'origen: Japó.

Sword Art Online és una sèrie fantàstica que tracta d'un gran nombre de mons virtual ple de gent i ple d'aventures. Cada món virtual és diferent a l'anterior, amb un propòsit o problema diferent que sempre acaben involucrant al protagonista.

Tot comença amb l'arc temàtic d'*Aincrad*, quan el primer joc de VRMMORPG creat per un geni anomenat Akihito Kayaba a l'any 2022. Funciona amb un semi cas, anomenat NerveGear, que cobreix la part de la front i dels costats del cap per enviar senyals al cervell i rebre senyals d'aquest, ja que un cop el semi casc posat, aquest et porta al joc virtual i controles al teu avatar mitjançant el cervell.

El protagonista de la sèrie, Kazuto Kirigaya, entra a aquest món com un dia normal i corrent fins que al final d'aquest, tots els jugadors se n'adonen que no es pot sortir d'aquest, sinó que s'han quedat atrapats i no podran tornar a la vida real a menys de que passin els 100 pisos amb nivells.

Protagonistes:

- **Kazuto Kirigaya:** protagonista principal de la sèrie. El seu sobrenom és Kirito, el qual utilitza pel seu avatar de cada joc. És hàbil i sap manejar-

se molt bé en cada videojoc, ell i Asuna van ser els salvadors del primer arc temàtic.

- **Asuna Yuuki:** protagonista de la sèrie, una mica més gran que Kirigaya. Va ser parella d'aquest i també és una jugadora bastant hàbil i forta.
- **Suguha Kirigaya:** cosina-germana de Kazuto, viu amb aquest i amb la seva mare. Es veu per primer cop en el segon arc temporal, on ajuda a Kazuto a rescatar a Asuna que estava atrapada en una gran gàbia.
- **Miyuki Sawashiro:** la millor franctiradora del tercer arc temàtic, ajuda a Kazuto a complir la seva missió, encara que en un principi no es caiguessin bé.

Anàlisi del sexisme de la sèrie: seguidament, es mostrarà l'anàlisi complet de la sèrie animada oriental anomenada *Sword Art Online*.

- En tota la sèrie es veu molt poca presència femenina. Encara que els protagonistes d'aquesta sèrie siguin un noi i una noia, en molts grups es pot veure com la majoria està format per homes.
- Es pot veure clarament com es compleixen amb perfecció els rols tradicionals de comportament de les dones i els homes. Es mostra un comportament molt passiu associat a les noies, molta por a la batalla (en alguns casos) i, a més a més, es solen mostrar molt més sentimentals que els personatges masculins.
- Indirectament queda palès com la dona té una força inferior a l'home a la sèrie. Hi ha escenes on passen accions dramàtiques o perilloses, a on els personatges masculins intenten protegir als femenins, posant-se davant o per un estil.
- Esmenta en ocasions que a partir d'una edat determinada, les dones perden la seva bellesa, relacionada amb la seva joventut. Això ho podem vincular a la pressió social que pateixen tant homes com dones, però

especialment les dones a mantenir la seva bellesa per poder ser estimades.

- En relació amb el punt anterior, es pot veure com hi ha molt poca diferència de cossos, la gran majoria per a no dir tots, mostren el mateix físic prim, dins dels estàndards de bellesa.
- De manera explícita es diu que les dones han de mostrar submissió. A més a més, alguns plans al llarg de la sèrie estan situats innecessàriament mostrant parts com l'esquena baixa de les dones o els pits d'aquestes. De fet, en relació amb l'anterior, al final de la primera temporada es pot veure com la protagonista es tractada com un simple objecte, utilitzen el seu cos com una nina d'entreteniment per als antagonistes. En algun cas, el protagonista menciona que *"soy un hombre, no puedo contenerme"* després de que dues dones estiguessin al seu costat i s'hagués posat nerviós.

Per tant, arribant a una conclusió de tot aquest anàlisi, podem afegir en la taula les següents coses:

Rol de comportament	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**
✔	✗	✔	✔	✔	✗

Violència de gènere	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***
✗	✗	✗	✔	✗

3. Assassination Classroom (Anime)

Creador: Yusei Matsui.

Gènere: acció, ciència ficció i comèdia dramàtica.

Director: Seiji Kishi.

Primera emissió: 9 de gener del 2015.

Última emissió: 30 de juny del 2016.

País d'origen: Japó.

A un Japó on els estudiants més avantatjats van a una escola d'alt nivell, però només es dona importància als que són capaços de memoritzar-se tot i aprovar amb notes extraordinàriament altes, és on es situa aquesta sèrie animada oriental. Tots aquells estudiants que no són capaços de complir amb les expectatives altes del malvat director, són enviats a la anomenada Classe E, que es situa lluny del centre, en un antic campus damunt de la muntanya, on passen a ser els marginats socials i l'absoluta rialla de la mateixa institució.

Tot comença quan a aquesta classe els hi és encomanada la missió de matar a una criatura amb una forma de pop allargada, que vol destruir la Terra, igual que va fer amb la Lluna. Això és deu a que aquesta criatura que acaba sent anomenada *Koro-sensei* pels propis alumnes, vol ser el professor dels alumnes d'aquesta classe fins al març, moment en que es destruirà la Terra. A partir d'aquí, arriben nous alumnes i nous professors que hauran d'ensenyar als alumnes a matar a aquesta criatura d'extraordinària velocitat.

Protagonistes:

- **Koro-sensei:** principal objectiu a destruir per pràcticament tots els governants del món, causant de la destrucció d'un 70% de la Lluna i que amenaça de fer el mateix amb la Terra. Professor de la classe E, ensenya tot tipus de matèries. Té una velocitat de Mach-20 i és immune a les bales, ganivets i tot tipus de arma humana, sinó que s'ha de fabricar armes especials per a ell.
- **Tadaomi Karasuma:** professor enviat pel govern japonès, ensenya als joves educació física i resistència per algun dia siguin capaços de assassinar a la criatura antagonista de la sèrie.
- **Irina Jelavic:** assassina estrangera també enviada pel govern, la qual els hi ensenya llenguatge i anglès als alumnes de la classe E. És igual d'hàbil que el professor Karasuma.
- **Nagisa Shiota:** protagonista de la sèrie, un noi baixet amb els cabells blaus amb aparença andròginа. És vist com el més dèbil però realment és molt hàbil i llest, amb una habilitat innata per assassinar i/o debilitar als adversaris.
- **Karma Akabane:** amic de Nagisa, és extremadament intel·ligent, les matemàtiques són el seu punt fort. Va acabar a la classe E per culpa de la seva agressivitat, és maligne, no controla la seva força i li agrada ficar-se en baralles.
- **Kaede Kayano:** la seva germana era la antiga professora de la classe E i que va morir. És amiga de Nagisa i Shiota, té un caràcter tranquil, encara que la seva intenció és matar al causant de la mort de la seva germana.

Anàlisi del sexisme de la sèrie: seguidament, es mostrarà l'anàlisi complet de la sèrie animada oriental anomenada *Assassination Classroom*.

- Objectització del cos de la dona i sexualització d'aquesta. Això és pot veure en com molts personatges només es dediquen a fixar-se en el cos

i atributs de les dones sense donar importància a res més. Aquest comportament és pot veure especialment en frases dites per aquells personatges, com per exemple: "*mañana voy a ver unas tías buenas con bikinis*", quan surten revistes amb fotos de dones semi despullades o quan es jutja el cos de les dones.

- En referència a l'anterior dit, és exactament aplicable a un personatge femení, més ben dit, una professora. Hi ha dos professors que són humans i són enviats pel govern per ajudar als alumnes en la seva missió, per tant els dos, tant el personatge masculí com el femení són assassins perfectament qualificats. Es pot veure com la classe mostra molt de respecte al professor, ja que aquest imposa la seva autoritat i a la primera és va reafirmar aquesta, no obstant, la professora que té la mateixa capacitat que el professor, l'odien i no li mostren cap tipus de respecte, sinó que li van posar de sobrenom "*bitch-sensei*" (de l'anglès, *bitch*, que significa meuca de forma vulgar, i "*sensei*" del japonès, que significa professor/a), només perquè aquest personatge té atributs grans i utilitza el mètode de seducció per l'assassinat o també el *sex appeal*, o per portar roba més atrevida o que mostra més. Per tant, a la professora la classifiquen pel seu cos i no per la seva intel·ligència ni professionalitat, a part de ser tractada com un objecte (hi ha plans on es mostren els seus pits o hi ha personatges que els miren sense culpa).
- Es fa bastant èmfasi en els rols de comportament de cada gènere, a més a més de que la majoria de noies mostren un comportament més passiu. Aquest punt es menciona d'una forma directa, amb frases com "*¿qué clase de chico te gusta? ¡Eso es de lo que hablan las chicas en las excursiones!"* o també es mostra com diferencien objectes amb els gèneres, com per exemple: "*cuando lees mangas para chicos*…"
- En relació amb el punt anterior, el protagonista de la sèrie, sent un noi mostra igualment un comportament passiu i serè, porta cabell llarg i cuidat i el seu cos és petit i baixet. A conseqüència d'això, molts cops es burlen d'ell fent que es posi vestits i no reconeixen el seu gènere, sinó que el tracten de noia o el confonen amb una, ja que com s'ha

mencionat no segueix els rols tradicionals que normalment es veuen en els homes.

- No hi ha diferència dels cossos, tots són prims i alguns musculats, però tots dins dels estàndards. Només hi ha una alumne que està una mica més grossa que la resta però res exagerat; se'n fa burla i es critica el seu cos. Això mostra el problema de bellesa en el pes d'orient, encara que també és present a occident.
- Se'ls dona molt poca importància als personatges femenins de la sèrie, encara que en la segona temporada es faci molt de èmfasi en una noia, en general no es nota la mateixa importància que en els personatges masculins; es centren més en les escenes on hi ha acció amb nois i no solen mostrar les dones; es mostra de forma passiva, per exemple, en tota la meitat d'un capítol es va mostrar un partit de beisbol on només hi jugaven homes, però no es va mostrar res del partit de bàsquet de les noies, igual d'important, sinó només una petita menció d'aquest.
- Es dubta molt de la capacitat, força i autonomia de les dones. En una part d'un capítol, un grup nombrós de noies han de travessar un espai ple de gent i els hi diuen que no poden anar "soles", com si només es tractés d'una sola noia, i fan que un company seu les acompanyi a totes. Un cop a dins, hi ha frases com "*sé un hombre y protégenos*" i similars, com si les dones no fossin autosuficients i l'home hagués de cuidar d'elles.
- Es creu que les dones es vesteixen només per agradar o per conquerir als homes, per exemple s'evidencia en el tracte a la mestra on se li diu que si és vesteix així, no agradarà al professor amb frases com "*si no vas vestida <u>correctamente</u>, no se fijará en ti*" amb èmfasi al "correctament". Al final de la sèrie, els dos professors acaben sortint junts i ets pot veure com la professora porta roba més tancada, més reservada, com si no és pogués vestir de la forma atrevida que ella vestia quan s'està en una relació.

Per tant, arribant a una conclusió de tot aquest anàlisi, podem afegir en la taula les següents coses:

Rol de comportament	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**
✔	✔	✔	✔	✔	✔

Violència de gènere	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***
✗	✗	✔	✔	✗

4. El asombroso mundo de Gumball (dibuix animat)

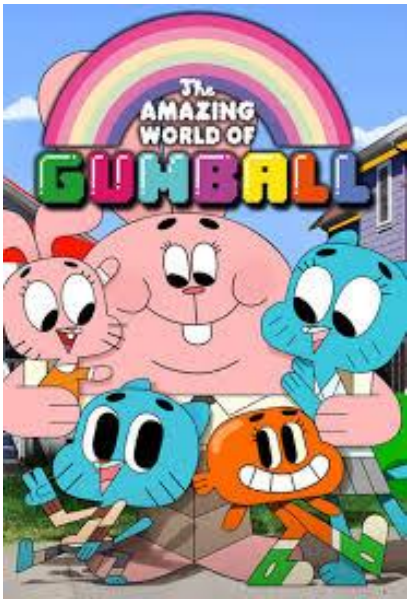

Creador: Ben Bocquelet.

Gènere: aventura, humor absurd, comèdia de situació, fantasia i ciència ficció.

Director: Mic Graves.

Primera emissió: 9 de maig del 2008.

Última emissió: 24 de juny del 2019.

País d'origen: Estats Units, Regne Unit.

Aquesta sèrie gira entorn de Gumball, el protagonista. No té una història lineal en sí, sinó que cada capítol són aventures diferents amb un desenllaç diferent. Les escenes més freqüents en aquesta sèrie són la seva casa, el centre comercial, l'escola i el parc.

Protagonistes:

- **Gumball Watterson:** protagonista de la sèrie, és un nen de 13 anys el qual és hiperactiu i sempre es fica en problemes, dels quals mai aprèn la lliçó. Té l'aparença d'un gat blau. Totes les seves aventures les viu junt al seu millor amic i germà Darwin.
- **Darwin Watterson:** és menor que Gumball i, a diferència d'ell, és un peix taronja del qual gràcies a la mutació té cames i braços. Sempre acompanya a Gumball en totes les seves aventures.
- **Anaís Watterson:** germana petita de Gumball i Darwin, posseeix una gran intel·ligència, tanta que és considerada un prodigi als seus actuals 4 anys. Tracta de actuar com els seus germans per poder passar temps

amb ells, però a vegades és ella mateixa qui els treus dels problemes en els que es fiquen. Té l'aparença un conill rosa.

- **Nicolle Watterson:** és la mare dels tres nens, una gata blava que està obsessionada amb la neteja i amb que la seva filla no perdi la seva intel·ligència. Té molt de mal geni però té molta cura de la seva família.
- **Richard Watterson:** és el pare i marit de Nicolle, un conill rosa gras. És gandul i no fa res durant tot el dia.

Anàlisi del sexisme de la sèrie: seguidament, es mostrarà l'anàlisi complet de la sèrie animada occidental anomenada *El asombroso mundo de Gumball*.

- Es fa bastant èmfasi en els rols de comportament: les dones és mostren més tranquil·les, responsables i madures mentre que els homes es mostren immadurs i molt més actius. Es pot veure com no demostren els seus sentiments, complint l'estereotip de que han de ser forts i no obrir-se. Apart d'això, quan hi ha vegades on és mostren parelles de un noi i una noia, es veu que és el noi qui ha d'impressionar a la noia amb les seves habilitats.
- Quan es mostra l'escenari on representa una zona de construcció, sempre hi surten personatges masculins robustos, però cap femení.
- Hi ha cops que s'ha mencionat com les dones han de estar sempre arreglades amb maquillatge o depilades, mentre que als homes no els hi fa falta.
- Quan la mare va a la seva feina a treballar, es mostra molt de *mansplaining*: la mare intenta explicar noves idees mentre és ignorada, en canvi diu el mateix un home i és escoltat. També es pot veure el anomenat *sostre de vidre*, en els alts càrrecs de l'empresa on la mare treballa no es pot veure cap dona, fins i tot la mateixa sèrie menciona l'existència d'aquest problema.

- Hi ha un capítol on es mostren les noies en una cabanya, parlant de temes com les parelles o quina persona els hi agradava, o es feia burla si alguna no tenia parella mentre que els nois estaven jugant al skate i fent tonteries. Això reforça els estereotips de comportament, a més a més que es fa una diferència de sexes. Això també es pot veure a vegades quan diferenciant objectes, dient que alguna cosa és per a dones i una altra per a homes.
- Hi ha personatges femenins que no compleixen gens amb els cànons; són confoses per a nois i és sorprenen pel seu actual gènere.
- Es compleix molt el rol de família tradicional: encara que sigui la mare qui treballa i no el pare, és ella qui sempre fa les feines de casa com cuinar, netejar… i sobretot, és l'única que realment té cura dels fills i cuida d'ells; es pintada com la dolenta per això i pel seu actual mal humor. No obstant, el pare és representat com un gandul i infantil, i no cuidar realment dels fills

Per tant, arribant a una conclusió de tot aquest anàlisi, podem afegir en la taula les següents coses:

Rol de comportament	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**
✔	✗	✗	✗	✗	✔

Violència de gènere	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***
✗	✔	✗	✗	✔

5. Star contra las fuerzas del mal (dibuix animat)

Creador: Daron Nefcy.

Gènere: aventura, comèdia, fantasia i romanç.

Director: Dave Wasson.

Primera emissió: 18 de gener del 2015.

Última emissió: 19 de maig del 2019.

País d'origen: Estats Units.

En aquesta animada i fantasiosa sèrie la protagonista és una jove, Star Butterfly, d'uns aproximats 14 anys quan la sèrie comença. Tracta de diferents dimensions, on la de *Mewni* és on ella hi viu, i n'és princesa.

En aquella dimensió, al complir 14 anys es fa entrega de la vareta, la qual passa de la seva mare a ella, però degut al seu mal comportament és enviada a la dimensió de la Terra, on haurà d'aprendre a fer un ús correcte de la màgia per a ser una princesa com cal.

En la Terra coneix al seu futur millor amic, en Marco Díaz, qui és un simple humà. L'aventura comença quan els monstres de diferents dimensions la persegueixen per aconseguir la seva vareta. Junts, hauran de combatre els monstres i viure una sèrie de caòtiques situacions.

Protagonistes:

- **Star Butterfly:** protagonista principal de la sèrie i princesa de *Mewni*, amb la peculiaritat física de tenir dos cors en les galtes com a símbol de ser l'hereva de la reialesa. Encara i ser una princesa, el seu comportament és extremadament guerrer i actiu, fet que va fer que

l'enviessin directe a la Terra, on allà passa a viure amb Marco i els seus pares.

- **Marco Díaz:** segon protagonista i millor amic d'Star, és mig mexicà mig d'Estats Units. Ell és de la Terra i viu amb els seus pares per posteriorment incorporar a Star a la seva llar; junts lluiten contra els monstres. És molt prudent i més tranquil que la seva millor amiga.

Anàlisi del sexisme de la sèrie: seguidament, es mostrarà l'anàlisi complet de la sèrie animada occidental anomenada *Star contra las fuerzas del mal*.

- La professora d'Star és grollera, dolenta i bastant amargada (bàsicament, l'estereotip sexista de dona de cinquanta anys cap endavant sense parella) mostra un disseny de personatge bastant lleig, gran, grossa i amb berrugues, cosa que empitjora quan és transformada en un ogre per la mateixa protagonista, recalcant-ho encara més. Està obsessionada a trobar un home, una parella, per tal de ser així feliç; recalca un altre estereotip molt comú en dones que és el de la necessitat de trobar parella.
- A vegades, quan un personatge masculí guanya alguna cosa o ha de mostrar una escena de victòria, es veu el personatge situat al centre de la pantalla rodejat de dones amb bikini. Aquesta situació és bastant habitual no només en les sèries sinó que també en els anuncis, on es mostra la dona com un simple objecte pel seu cos, i dirigit als homes.
- Hi ha molta exigència en com s'han de comportar les princeses, només en elles. A diferència dels membres masculins de la reialesa, a les dones els hi exigeixen que vagin "ben vestides" o de "forma correcta, com una princesa de veritat". No només s'exigeix molt en el tema del físic, sinó que també en tema de comportament: les princeses han de ser madures, bàsicament que es mostrin sense cap tipus d'expressió en el rostre i que siguin com nines vivents. Es veuen comentaris cap a elles

d'un estil com "*es mejor ser exigente que ser llamada una fácil*" que fa ressaltar molt el fet que les dones no puguin fer res sense ser criticades. També podem veure com totes les reines i princeses compleixen l'estàndard de bellesa o cànons.

- En relació amb el punt anterior, podem veure que el problema està en que els reis fan el que volen, es comporten com volen, i es va veure en el capítol on es veuen molt reis de diferents dimensions fent una gran festa, o com mostren més les expressions o hiperactivitat.
- I finalment, la situació dels pares de Star no és molt diferent, no s'allunya dels rols familiars que normalment es troben en les sèries animades occidentals. Encara que els seus dos pares, és a dir la mare i el pare es preocupen d'ella, realment l'única que la cuida de veritat és la seva mare, ja que el seu pare moltes vegades és comporta com el nen petit i qui va posant límits i educa a la seva filla és realment la mare.

Per tant, arribant a una conclusió de tot aquest anàlisi, podem afegir en la taula les següents coses:

Rol de comportament	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**
✔	✗	✗	✗	✔	✗

Violència de gènere	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***
✗	✔	✔	✔	✗

6. Código Lyoko (dibuix animat)

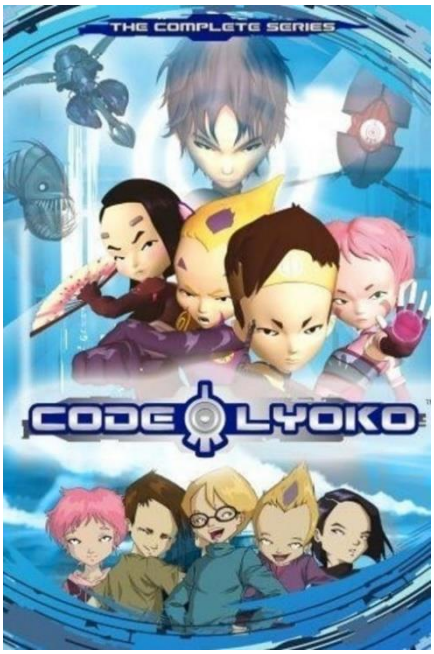

Creador: Tania Palumbo i Thomas Romain.

Gènere: ciència-ficció, aventura i juvenil.

Director: Jérôme Mouscadet.

Primera emissió: 3 de setembre del 2003.

Última emissió: 10 de novembre del 2007.

País d'origen: França.

Código Lyoko és una gran sèrie d'aventures de dibuixos animats. Tot comença amb 4 joves els quals estudien en una escola-internat (només tres dels quatre es queden a dormir en l'escola). Un dels protagonistes, Jeremie Belpois, entra a la fàbrica abandonada i troba el superordinador.

Un cop encès, veu com hi ha una noia que sembla una intel·ligència artificial, però en realitat és una persona real atrapada en una mena de videojoc gegant. El problema de mantenir el superordinador encès és que XANA, un virus gran i potent comença a causar problemes a escala real, és a dir, en la vida real. Ulrich, Odd i Yumi hauran de combatre l'antagonista de la sèrie, mentre Jeremie busca la forma de desvirtualitzar a Aelita, la noia atrapada.

Junts viuran una sèrie d'aventures on hi haurà nous personatges que s'incorporaran.

Personatges

- **Aelita Schaeffer:** principal protagonista de la sèrie i en els primers capítols/ primeres temporades es mostra tancada i/o atrapada en el món virtual anomenat Lyoko. Té una gran història darrere la qual al tornar al

món real no se'n recorda i haurà d'esbrinar-ho amb l'ajuda dels seus amics. És l'única que pot introduir el codi dins les torres per a què XANA s'aturi.

- **Jeremie Belpois:** és qui controla el superordinador per enviar a tots a Lyoko, qui dona poders als altres i també els vehicles i millores. Bàsicament, sense ell no hagués sigut possible l'inici de l'aventura, i va ser qui va esbrinar com tornar a Aelita a la vida real. És el més intel·ligent del grup.
- **Yumi Ishiyama:** l'altre personatge femení apart de Aelita, de procedència japonesa mostra una gran força, duresa i maduresa, tant a la batalla com a la vida real. És un any més gran que tot el grup, per tant cursa un curs més. Practica arts marcials amb Ulrich i és pot veure com durant la sèrie aquests dos mostren un interès romàntic.
- **Odd Della Robbia:** un personatge bastant carismàtic i de diverses procedències. Té un gos anomenat *Kiwi* i comparteix habitació amb Ulrich, a més d'una passió amb el menjar. Es sol ficar bastant amb una noia que molesta a Ulrich i és molt bo en l'assignatura d'art.
- **Ulrich Stern:** és dels més tranquils i taciturns. Comparteix habitació amb Odd i està fart d'ell, encara que en el fons li caigui molt bé. Fa arts marcials amb Yumi i està enamoradíssim d'ella, i té problemes amb el seu pare per l'exigència inhumana que té.
- **William Dunbar:** aquest personatge va aparèixer en la última temporada i va formar part del grup, sent del mateix curs que Yumi i també agradant-li ella, fent que guanyi rivalitat amb Ulrich. No obstant, William va ser posseït per XANA passant de ser un protagonista de la sèrie a ser l'antagonista al costat del virus.
- **XANA:** l'antagonista principal de la sèrie, la causant de tots els problemes que el grup ha de solucionar, a través de l'electricitat i els seu principal objectiu és primer eliminar al grup per a què no l'aturessin més. Irònicament, XANA va ser creat pel pare d'Aelita.

Anàlisi del sexisme de la sèrie: seguidament, es mostrarà l'anàlisi complet de la sèrie animada occidental anomenada *Código Lyoko*.

- Es veu com el grup d'amics, en la majoria de capítols, es fiquen constantment amb la filla del director. Una d'aquestes raons és perquè no té parella, encara que diguin que seria difícil ja que espantaria a tots; es pot veure implícitament la necessitat de buscar una parella però no ser la burla.
- Es veu com, en molts cops, els personatges femenins de la sèrie (sobretot la filla del director, Sissi) necessiten l'aprovació masculina per a sentir-se acceptades o sentir-se guapes.
- En un capítol es pot veure com una noia comenta a la seva mare com no la va deixar sortir, o li va costar que li deixés, al carrer pel simple fet de portar un top i que se li veiés la panxa, referenciant el punt de que és sexualitza el cos de les dones fins a l'extrem que no puguin portar peces de roba que demostrin part del cos. No obstant, en aquesta sèrie no hi ha aquest problema de forma exagerada.
- En varis capítols es veu com hi ha una escena on els alumnes estan jugant al futbol en el pati. Però, només es veu als nois jugant-hi i a les noies assegudes en les grades o animant als jugadors. Això reforça el rol de que hi ha esports per a nois i esports per a noies, l'estereotip de que són dolentes per jugar al futbol i només poden jugar els nois.
- Hi ha un capítol on porten una noia que no forma part del grup al superordinador, llavors es veu com sorprèn i comença a preguntar desesperada que on estava i de què tractava tot allò. Llavors, es veu com Odd rebufa i exclama "noies…", recalcant l'estereotip de com les noies solen ser més emotives i mostrar més el seu humor, com si fossin insuportables.
- Es veu com no hi ha diferència de cossos, són tots prims/esvelts i com es fa burla dels cossos més grassos; per exemple, a la mateixa Sissi li diuen que si no es cuida engreixarà i no agradarà, remarcant així els

estrictes cànons de bellesa. No només passa amb Sissi sinó que també hi ha una mica de burla amb el professor d'educació física el qual és gras.

- Encara que Yumi és mostri dura i forta, el caràcter que demostren la majoria de personatges femenins en aquesta sèrie és passiu o secundari; qui solen remarcar més són els personatges masculins.

Per tant, arribant a una conclusió de tot aquest anàlisi, podem afegir en la taula les següents coses:

Rol de comportament	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**
✔	✗	✗	✗	✗	✗

Violència de gènere	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***
✗	✗	✔	✔	✗

Comparacions i conclusions

Finalment, per concloure la part de l'anàlisi de totes les sèries animades, primer de tot es mostrarà una taula amb totes les sèries i els sexismes que compleixen per comparar-les totes i veure quina ha sigut la sèrie més sexista i quina ha sigut la que menor grau mostra, a més de destacar els aspectes més remarcables.

Després de dur a terme aquesta comparació, es mostrarà una altra taula de comparació però aquesta vegada dels dos costats: del occidental i del oriental, per comparar globalment i poder arribar a una resposta clara per a la hipòtesi que es va plantejar amb anterioritat, la qual afirmava que: *"les sèries animades orientals presenten més formes de sexisme en la seva producció i trama que les sèries animades occidentals".*

Podrem veure ara si realment és cert.

1. **Comparació de totes les sèries.**

Sèries animades	**Rol de comportament**	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**
Fairy Tail	✔	✔	✔	✔	✔
Sword Art Online	✔	✗	✔	✔	✔
Assassination Classroom	✔	✔	✔	✔	✔
El asombroso mundo de Gumball	✔	✗	✗	✗	✗
Star contra las fuerzas del mal	✔	✗	✗	✗	✔
Código Lyoko	✔	✗	✗	✗	✗

Sèries animades	Mansplaining	Violència de gènere	Rol familiar	Obsessió de parella	Cànons de bellesa	*Sostre de vidre*
Fairy Tail	✗	✗	✔	✔	✔	✗
Sword Art Online	✗	✗	✗	✗	✔	✗
Assassination Classroom	✔	✗	✗	✔	✔	✗
El asombroso mundo de Gumball	✔	✗	✔	✗	✗	✔
Star contra las fuerzas del mal	✗	✗	✔	✔	✔	✗
Código Lyoko	✗	✗	✗	✔	✔	✗

És bastant destacable veure com en totes les sèries, tan occidentals com orientals estaven presents els rols de comportament, per tant és pot deduir que això es deu a la gran normalització o interiorització dels estereotips de com s'ha de comportar cada gènere, ja que és el més subtil.

No obstant, podem veure com, afortunadament, cap sèrie, ni occidental ni oriental, conté cap tipus de violència de gènere.

Com un afegit, curiosament es pot veure com la graella de la sexualització només es mostra marcada en les sèries orientals a l'igual que el rol de la debilitat femenina, poden deduir així que són problemes molt més presents a orient, és a dir, a l'anime.

Els resultats per a cada sèrie han sigut:

- **Fairy Tail:** 8/11 graelles marcades.
- **Sword Art Online:** 5/11 graelles marcades.
- **Assassination Classroom:** 8/11 graelles marcades.
- **El asombroso mundo de Gumball:** 4/11 graelles marcades.
- **Star contra las fuerzas del mal:** 5/11 graelles marcades.
- **Código Lyoko:** 3/11 graelles marcades.

Per tant, podem observar com les dues sèries amb més graelles marcades i en conseqüència, amb un grau molt més alt de sexisme, són les sèries orientals o d'anime Fairy Tail i Assassination Classroom.

En canvi, la sèrie que menys graelles té marcades és la sèrie occidental o dibuix animat Código Lyoko.

En l'anime, les sèries que tenien més graelles eren Fairy Tail i Assassination Classroom per igual, mentre que Sword Art Online presentava menys.

En els dibuixos animats, la sèrie que més graelles tenia marcades era Star contra las fuerzas del mal, després El asombroso mundo de Gumball per 1 punt i finalment, estava Código Lyoko.

1. Comparació en l'àmbit global

Degut a que no totes les sèries tenen la marca en la mateixa graella, aquesta serà duta a terme utilitzant les els tics que siguin majoria.

Sèries animades	**Rol de comportament**	**Rol de força**	**Rol de debilitat**	**Sexualització**	**Objectització**	**Mansplaining**
Orientals	✔	✔	✔	✔	✔	✗
Occidentals	✔	✗	✗	✗	✗	✗

Sèries animades	**Violència de gènere**	**Rol familiar**	**Obsessió de parella**	**Cànons de bellesa**	***Sostre de vidre***
Orientals	✗	✗	✔	✔	✗
Occidentals	✗	✔	✔	✔	✗

Segons aquestes dates, podem concloure les següents afirmacions:

- **Orientals:** conté majoria en els rols de comportament, els rols de força, els rols de debilitat, en sexualització, en objectització, en l'obsessió de parella i finalment en els cànons de bellesa. Per tant, compleix 7/11 graelles, més de la meitat, el qual no s'allunya dels resultats de les sèries per sí soles.
- **Occidentals:** conté majoria en els rols de comportament, els rols familiars, l'obsessió de parella i en els cànons de bellesa. En comparació amb les sèries orientals, compleix 4/11 graelles, 3 menys que a les altres

i menys de la meitat. Tampoc s'allunya dels resultats de les sèries per sí soles.

Llavors, la hipòtesi queda totalment confirmada. És molt cert que existeix sexisme ambdues produccions, orientals i occidentals, però és evident com l'anime assoleix un major grau de sexisme als dibuixos animats.

Marc pràctic

En aquesta part del treball, mostraré la proposta creativa d'aquest: la creació de la meva pròpia sèrie: l'argument i el disseny de personatges.

Durant tot el marc teòric s'ha dut a terme la recerca d'informació sobre el tema, a més de l'anàlisi d'algunes sèries animades per trobar-hi els rols de gènere o, més ben dit, els rols causats pel sexisme com a mostra de que, realment, aquest tipus de comportament també és troba en dita forma d'entreteniment. No obstant, la part pràctica passa a l'anàlisi: al ser la creació d'un plantejament de l'argument d'una sèrie i del disseny d'aquesta, tenint les bases i consciència de la existència del sexisme en accions (possiblement de forma inconscient) dins de les animacions, l'objectiu d'aquest projecte creatiu no serà analitzar els possibles sexismes sinó mencionar quins són els rols que aquest trenca; la sèrie pròpia és contrària a qualsevol estereotip sexista.

Per tant, la vertadera proposta creativa és la següent: una creació d'una sèrie i disseny de personatges de caràcter inicial, on construir noves identitats de gènere amb una perspectiva no sexista i caracteritzada per la recerca de nous rols d'igualtat.

Sèrie pròpia

Nom: *Interstellar Dystopia* (Distòpia Interestatal)

Gènere: ciència ficció, fantàstica, distòpia.

Argument: La sèrie es situa a l'any 3000: presenta un futur distòpic, el planeta Terra es mostra en total destrucció a causa de les guerres in-

terespacials, causades -més ben dit, iniciades- per una espècie dominant, amb la missió de conquerir tots i cada un dels planetes, la Terra com a una d'aquests.
Abans d'aquesta sobtada invasió, convivien una petita part de humans al complet amb híbrids (humans i ciborgs) i amb ciborgs al complet, en grans ciutats amb edificacions monumentals i estats molt més desenvolupats. Però, després de la invasió, només quedarà misèria i desgràcia.

Què busca aquesta espècie, per què han causat la destrucció de no només la Terra, sinó d'altres planetes? Hi ha una llegenda que explica com en alguns planetes existeix un sol individu -sigui de la espècie que sigui- que conté un poder interior, ocult, amb un fragment de poder relacionat amb l'univers, i qui sigui capaç de reunir tots aquells individus, i per tant, tots els fragments de poder, reunirà de forma completa i única aquesta força de l'univers per a ell sol; un d'aquells planetes que conté aquell individu tan especial, la Terra, per tant, després de tota aquella destrucció, l'espècie és va emportar a un noi jove, portador d'aquest fragment interior, sense cap tipus de rastre.
Dels pocs supervivents que queden en la Terra, Kiva, una mig ciborg, n'és una d'ells, però es desperta en un planeta totalment diferent a causa de l'intent de fugida furtiu en una nau; la seva missió és parar aquesta espècie del seu propòsit de recollir tots els fragments per a tenir el control total i recuperar tots els individus portants, inclòs el de la Terra, amb companys i amics que trobarà durant la seva missió.

Personatges de la sèrie: la sèrie contarà amb una protagonista, quatre personatges secundaris i una antagonista.

1. **Kiva (K-016):** és la protagonista de la sèrie i heroïna, i encara que no sigui una portadora d'aquest fragment tant important, és el personatge més destacat en la història ja que, com s'acaba d'esmentar, és qui salva als capturats. És una dona jove mig ciborg, forta i musculosa, a més de dura i perspicaç.

Al principi de la història és despertada per dos individus d'una espècie desconeguda en un planeta aliè, amb - el que semblava una nau - destrossada completament i amb la memòria malferida per l'aterratge furtiu. Els dos individus que la desperten no són més que els seus futurs companys: Ayla i Yue. Es troba en la galàxia propera a la Via Làctia, l'Andròmeda, en un planeta totalment desconegut; junts comencen l'aventura i poc a poc Kiva anirà recuperant la seva memòria per anar encaixant els seus records i ser capaç de rescatar els captius i derrotar a la invasora espècie.

- **Rols sexistes que trenca:** en primer lloc, com s'ha esmentat en la descripció del personatge, es tracta de la protagonista de la sèrie i heroïna, per tant, tracta de la guerrera principal de la sèrie. Això en sí ja és un fet bastant escàs en el món de l'animació ja que, encara que pugui haver presència de dones guerreres en sèries d'aquesta temàtica, solen ser sempre personatges secundaris ja que el personatge o guerrer principal és, quasi sempre, un personatge masculí.
  A més a més, Kiva presenta un cos molt musculat que tampoc és comú usualment en els dissenys femenins, ja que, encara que sí que hi hagi presència de dones guerreres, presenten una gran sexualització del seu cos (aquest cas es troba, sobretot, en l'anime) i solen complir amb els cànons de bellesa coneguts, al contrari del musculat que solen presentar els personatges femenins.
  Entorn al caràcter, també trenca amb la tendència de l'animació a representar a les dones amb un caràcter molt estereotipat (tendresa, debilitat física o emocional…), no obstant, aquest personatge es mostra fort en la major part de la sèrie i amb molta astúcia o, també, intel·ligència.

Procés:

Esbós

Lineart

Lineart

Color

Dibuix final:

2. **Alnair:** és l'únic humà en el planeta Terra que és portador del fragment buscat per l'espècie invasora, per tant, durant l'atac és raptat per aquesta i portat a un planeta aliè junt amb altres individus portants. Passa molta part de la trama capturat, per tant, encara que presenti el motiu del problema i així del desenvolupament, no aporta gairebé res molt important al principi ja que ha de ser rescatat per Kiva i companyia.
   Es tracta d'un noi jove, prim, que presenta un caràcter molt dèbil i passiu a la par de tranquil, pacífic amb un punt de tendresa.

- **Rols sexistes que trenca:** amb aquest personatge, els papers s'intercanvien: ja no és l'home qui salva a una dona capturada o en perill sinó que és una dona, Kiva, qui salva a un home, en aquest cas, aquest mateix personatge. Ell trenca amb tot rol de comportament ja que en les sèries animades, sobretot fantàstiques o de ciència ficció, els personatges masculins solen presentar un caràcter fort i actiu, solen ser els totals protagonistes o, més ben dit, indomables o invencibles. Aquest fet aquí canvia ja que l'Alnair no té la força suficient per combatre a aquesta espècie i, per tant, acaba sent capturat.
  Entorn al caràcter, mostra els comportaments normalment associats a les dones (tendresa, tranquil·litat…) així que, conseqüentment, trenca amb aquesta tendència de caràcter que solen tenir els homes en l'animació per presentar una variant.

Procés:

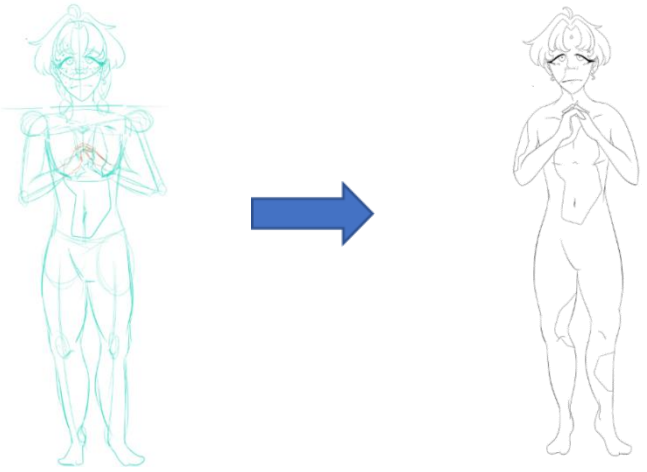

Esbós

Lineart

Lineart

Color

Dibuix final:

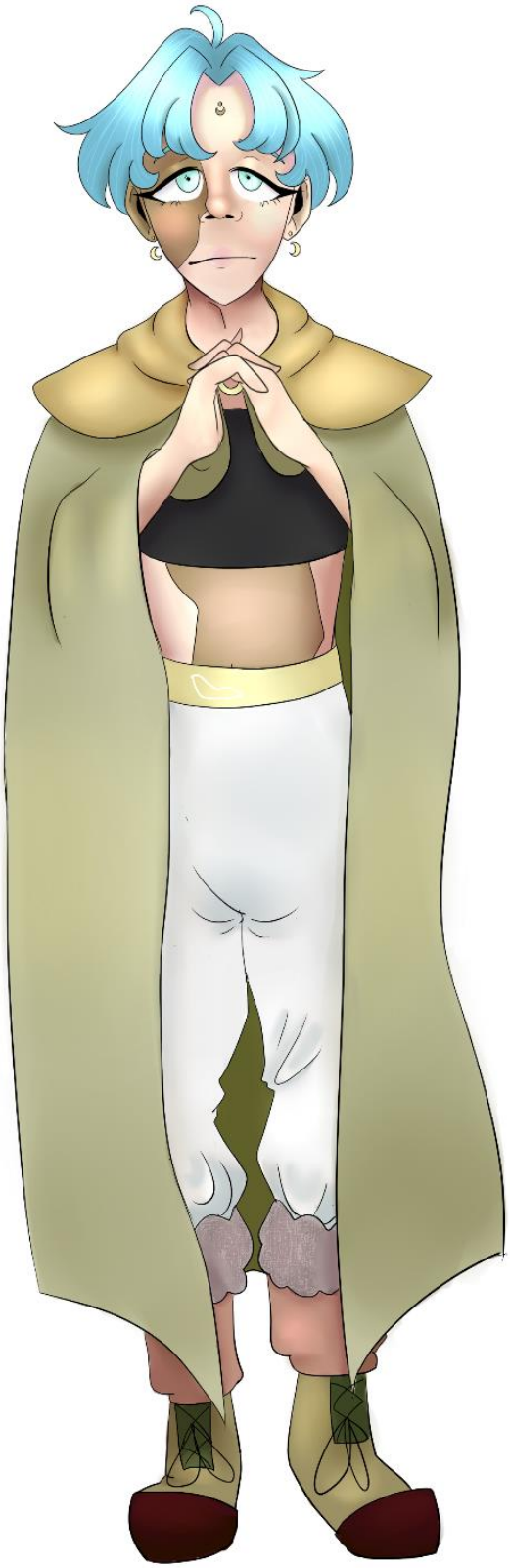

3. **Qomoch'k:** és una bestia gran i feroç perteneixent al planeta d'on prové l'espècie invasora. És una femella de naturalesa forta i salvatge, però ella està mig domesticada per Farora, l'antagonista. Per tant, és podria dir que era com l'animal de companyia d'ella, i així, l'enemiga del grup al principi de la història per pròpia inconsciència.
   Tot i així, a causa d'una sèrie d'esdeveniments, aquesta bèstia passa del bàndol de Kiva per lluitar contra la seva anterior mestressa i, junt amb els seus nous companys, aturar la missió de Farora per evitar la destrucció total.

- **Rols sexistes que trenca:** Qomoch'k trenca un estereotip que es mostra de forma abundant en les sèries animades orientals amb el seu propi disseny; els personatges masculins que solen ser bèsties o alguna mutació animal, es mostren com a tal, amb cossos robustos y de semblant ferotge. En canvi, el que passa amb el disseny dels personatges femenins és que no es mostren com a bèsties o mutacions com a tal sinó que només són dibuixades amb un cos femení totalment idealitzat i sexualitzat amb unes quantes propietats animals, com per exemple, les orelles, cua o alguna variació en la pell.
  Per tant, amb aquest disseny he volgut canviar aquesta visió i donar una forma pròpia de bèstia a un personatge femení.

Procés:

Esbós

Lineart

Color

Dibuix final

4. **Ayla:** és habitant del planeta desconegut, situat en l'Andròmina, on aterra furtivament Kiva, i ella, junt amb el seu germà petit, són qui la desperten. Ayla és de complexió gran i a la vegada forta, amb l'element del foc dins del seu foc, donant-li així el poder d'aquest en el seu cos i una destresa amb l'espasa pròpia d'una guerrera.
   Així, apart de lluitar cos a cos amb la seva arma, acompanya sempre les lluites amb la seva força natural i elemental.

- **Rols sexistes que trenca:** la complexió del cos d'Ayla, encara que trenqui també amb els rols o cànons de bellesa, no ho fa de la mateixa manera que la protagonista; ella presenta una complexió grassa en comptes d'una musculosa. No obstant, l'objectiu és el mateix: allunyar el disseny dels estereotips de bellesa per donar una nova visió o diversitat dels cossos dels personatges.
  A més a més, el seu element interior no mostra un poder passiu sinó que, a diferència del seu germà, ella és la lluitadora a la part d'activa i molt temerària, sortint-se també dels rols de comportament que es mostren per a la dona.

Procés:

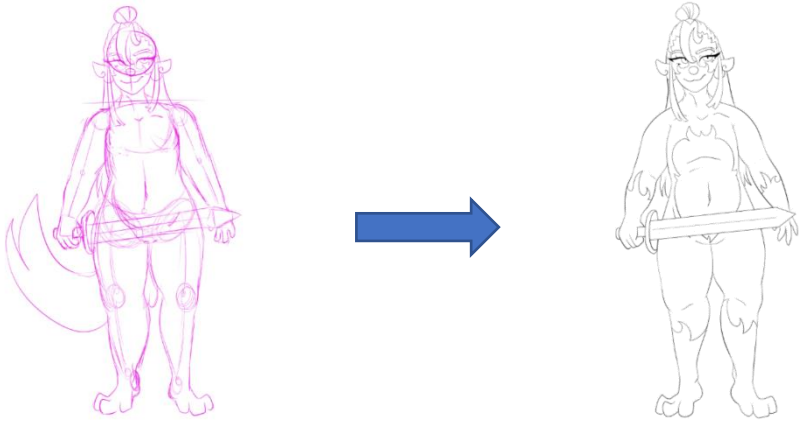

Esbós

Lineart

Lineart

Color

Dibuix final:

5. **Yue:** ell és el germà petit de Ayla, conseqüentment habitant del mateix planeta desconegut i un dels primers companys de Kiva. A diferència de la seva germana, ell no és portador de una espasa ni de l'element del foc sinó que ell porta l'element de la natura. Per tant, és l'encarregat de sanar i dur a terme tot el relacionat amb el cuidat de la salut i tractament de les plantes; li creix un ram de roses del braç dret com a mostra de l'element.
   És molt més tranquil que la seva germana i no sol lluitar de forma directe, ja que no te la força per a fer-ho.

- **Rols sexistes que trenca:** normalment, en les trames d'aventura o d'acció, quan dos personatges tenen un poder, el poder sanador - ja sigui el passiu, el que requereix passivitat ja que no es pot lluitar cos a cos - recau en les dones per aquest inconscient de que elles no poden lluitar sinó ocupar-se d'altres aspectes mentre qui realment lluita és l'home, a més de que està més normalitzat relacionar aspectes de la naturalesa amb la dona ja que és com un aspecte més de bellesa.
  Llavors, això representa un canvi de papers ja que ara qui té aquesta feina no lluitadora és Yue, no Ayla.

Procés:

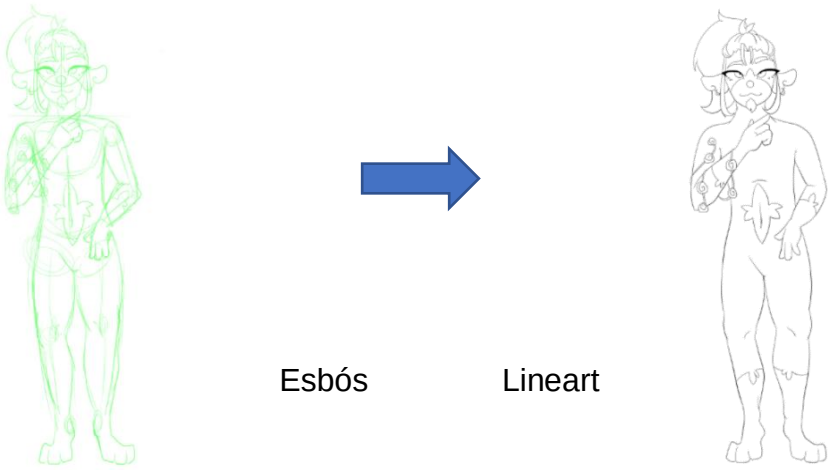

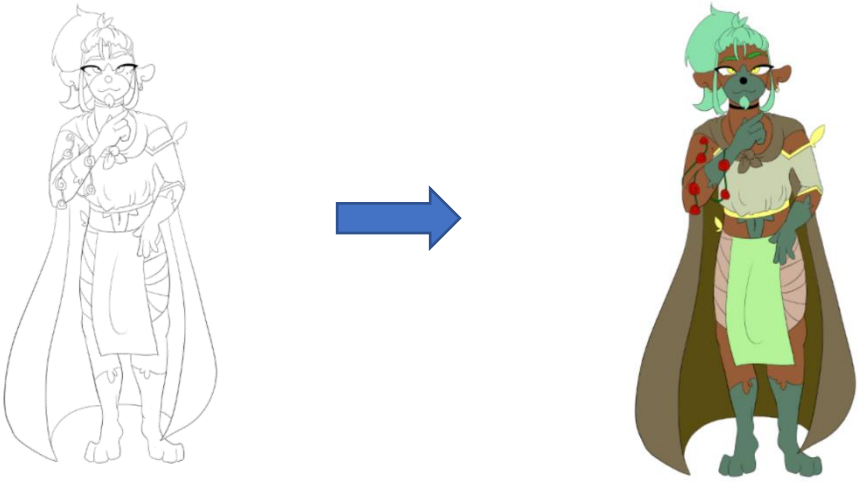

Lineart Color

Dibuix final:

6. **Farora:** antagonista principal de la trama d'aquesta sèrie, reina de tota l'espècie invasora i per tant, qui vol aconseguir tot el poder reunint tots els fragments. És molt audaç i astuta; potser no té molta força física però sí és forta psicològicament, de forma que el seu punt fort, important, és l'astúcia o. més ben dit, la intel·ligència.
   Es passa tot el temps en la seva nau, vigilant a tothom - ja sigui als seus enemics com al seu exèrcit, apart de a les persones capturades - i a prop de Qomoch'k, fins que la bèstia se'n va amb les forces del bé per mals tractes de la seva antigua mestressa.

- **Rols sexistes que trenca:** per finalitzar, tractem amb aquest personatge. Normalment, els antagonistes de les sèries solen ser els homes, amb molt de poder al seu interior o també amb un disseny complex del personatge en sí, ja sigui per la seva força, físic o intel·ligència. Les dones, en canvi, quasi mai són les perteneixents de posicions altes - com, per exemple, ser l'antagonista total d'una sèrie - sinó que són limitades a treballar per aquest personatge masculí que ocupa el càrrec de malvat, o són representades de forma molt sexualitzada; no es pren importància a la força en sí sinó, com és pot veure usual sobretot en l'anime, per la seva bellesa.
  Per això, Farora, per trencar aquests rols de gènere, és representada com la malvada tot i així sent un personatge femení, amb un disseny totalment allunyat dels cànons o de qualsevol tipus de sexualització, a més de prendre molta importància a la seva intel·ligència.

Procés:

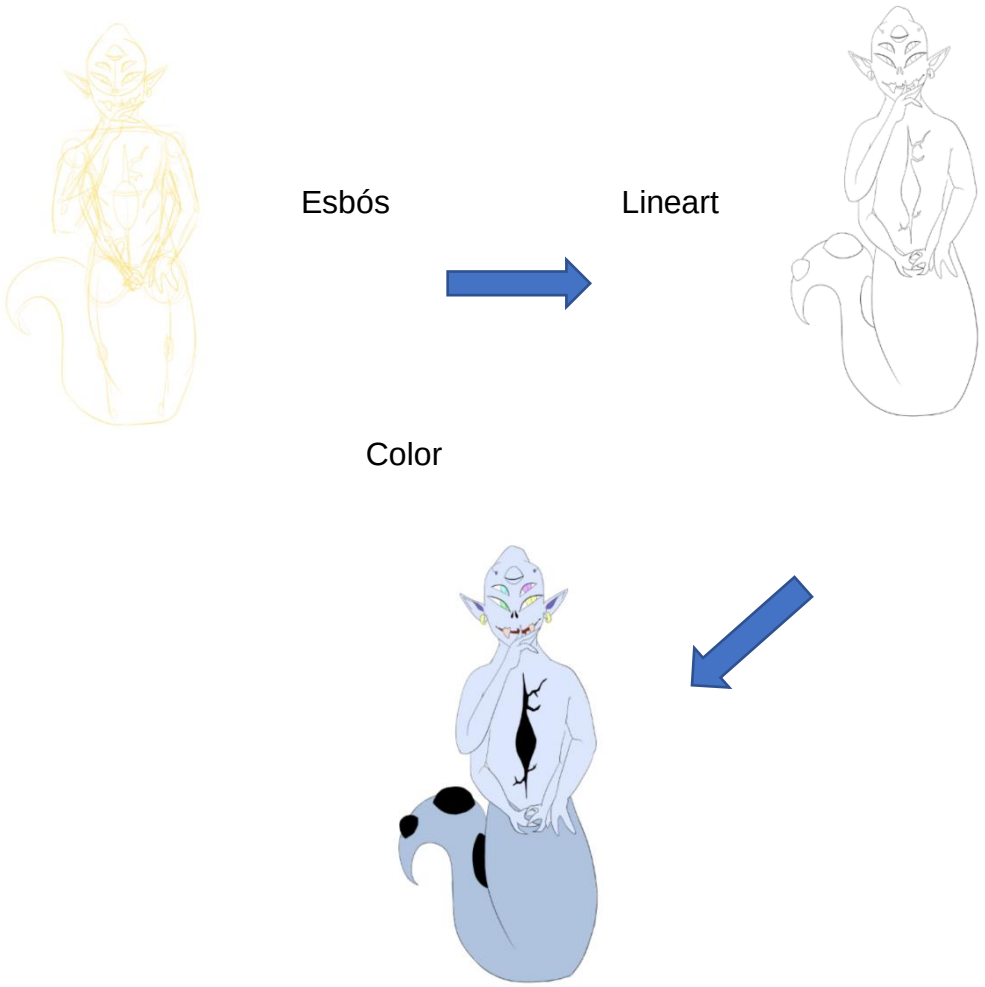
Esbós
Lineart
Color

Dibuix final:

Conclusions

Finalment, per concloure el tema, es parlarà de tot el treball en general, les conclusions que es poden treure amb la informació tant de la part teòrica com en la part pràctica, a més d'explicar el procés de creació del treball.

Els trets més importants d'aquest treball són els següents: els comportaments sexistes han existit durant tota la història, però de maneres diferents donada l'època. Per tant, el sexisme actualment no és precisament nou, sinó que aquest té un passat, que és responsable de molts comportaments d'aquest tipus de manera inconscient. Els rols del gènere que podem trobar, ara per ara, poden cobrir des de l'àmbit social (com s'ha de comportar cada sexe, el que es suposa que han de fer...), bellesa canònica, àmbit de la labor (ja sigui mansplaining, sostre de vidre…), aspecte violent (violència de gènere, abusos sexuals…) fins a la disciplina audiovisual.

El sexisme en aquest domini usualment es troba, com es menciona en la part teòrica, en la publicitat, notícies, programes de televisió… a més de a l'animació d'arreu, que és el tema principal d'aquest treball. Es va plantejar una hipòtesi que deia el següent: "les sèries animades orientals presenten més formes de sexisme en la seva producció i trama que les sèries animades occidentals". Com s'ha confirmat o desmentit aquesta hipòtesi? El procés que s'ha seguit és el següent: apart de buscar informació sobre què era el sexisme, com a terme general, s'ha dut a terme una recerca de quins tipus d'estereotips eren més comuns tant als dibuixos animats com a l'anime per començar a produir una comparació entre aquests dos tipus d'animació, per intentar resoldre des d'un principi la hipòtesi presentada.

Però, a més d'aquesta recerca d'informació de manera general, s'ha cercat més encara amb l'anàlisi intensiu de tres sèries de cada tipus, per veure de més a prop quins eren realment els tipus de sexismes; els resultats de la com-

paració van quedar així: l'anime presentava més punts o comportaments sexistes que els dibuixos animats, per tant, la hipòtesi queda totalment confirmada. És molt cert que existeix sexisme ambdues produccions, orientals i occidentals, però és evident com l'anime assoleix un major grau de sexisme als dibuixos animats. Es poden veure les taules que demostren aquest fet en les conclusions de la part teòrica.

Personalment, aquest treball m'ha servit molt no només a nivell acadèmic sinó també a nivell individual. Gràcies a aquest treball, he après sobre les desigualtats de gènere i la conducta sexista que en molt casos anteriorment desconeixia, per tant, he pogut implicar-me millor en la lluita per assolir una veritable igualtat, prenent consciència sobre la quantitat de petits actes i conductes amb matisos sexistes. D'aquesta manera en soc coneixedora i n'estic sensibilitzada per tal de no reproduir els esquemes de desigualtat, siguin del tipus que siguin, en projectes creatius posteriors i a més emprar noves narratives de forma alternativa, conscient i equitativa per a dibuixar una dona i un home lliures de prejudicis per a les noves generacions d'espectadors.

Webgrafia

AMB AUTOR:

Bosque, I. (2018, 21 septiembre). *Repositorio temático: Sexismo lingüístico y visibilidad de la mujer*. Universidad de Costa Rica. http://www.repositorio.ciem.ucr.ac.cr/handle/123456789/264

Colaboradores de Wikipedia. (s. f.). *Estándar de belleza coreano*. Wikipedia, la enciclopedia libre. Recuperado 12 de septiembre de 2020, de https://es.wikipedia.org/wiki/Est%C3%A1ndar_de_belleza_coreano

Colaboradores de Wikipedia. (s. f.). *Sexismo*. Wikipedia, la enciclopedia libre. Recuperado 29 de noviembre de 2020, de https://es.wikipedia.org/wiki/Sexismo

Consejo General de Colegios Oficiales de Psicólogos. (2003). *Adolescencia, sexismo y violencia de género: vol.23* (84 ed.) [Libro electrónico]. https://www.redalyc.org/pdf/778/77808404.pdf

Domínguez, T. N. (s. f.). LA MUJER DIBUJADA. EL SEXISMO EN PELÍCULAS Y SERIES DE ANIMACIÓN [Libro electrónico]. En Universidad de Sevilla (Ed.), *Los medios de comunicación con mirada de género : Curso Universitario «La mirada de las mujeres en la sociedad de la información.»* (pp. 139-161). https://idus.us.es/bitstream/handle/11441/28010/lamujerdibujada.pdf?sequence=1

Estefany, V. T. L. E. (2020, 21 julio). *¿Es machista la comunidad del manga y el anime?* Rebelión Feminista. https://rebelionfeminista.org/2019/08/30/es-machista-la-comunidad-del-manga-y-el-anime/

García Pacheco, J. A. (2012). LA REPRESENTACIÓN ICÓNICA Y NARRATIVA DE LA MUJER EN EL CÓMIC JAPONÉS MASCULINO: EL SHOUNEN MANGA Y EL HORROR MANGA [Libro electrónico]. En Universidad Autónoma de Madrid, F. J. López Rodríguez, & Universidad de Sevilla (Eds.), *Cuestiones*

de género: de la igualdad y la diferencia. (Vol. 7, pp. 119-136). https://drive.google.com/file/d/1V3Gwxr3n_IpJbMGn_HkTNTjZbFrMBgsU/view

López Diaz, A. J., Excmo. Concello de Ferrol, Penín, A. G., & Lorenzo, E. A. (2014). *Roles de xénero nun mundo globalizado* [Libro electrónico]. https://drive.google.com/file/d/1Zkm27VnBgd201podRXiFCjWbOftK0A-j/view

Núñez, T. (2008). El cine de animación visto en casa: dibujos animados y TV [Libro electrónico]. En F. Locertales (Ed.), *Revista Científica de Educomunicación* (Comunicar, XVI ed., Vol. 31, pp. 757-763). https://doi.org/10.3916/c31-2008-03-078

Rio y Christian. (2018, 25 agosto). *¿Cuál es el peso ideal para las coreanas? [Entrevista]* [Vídeo]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=JbfIQTFjFpM&ab_channel=RioyChristian

Sánchez, C. I. (Ed.). (2009). *I CONGRESO VIRTUAL SOBRE HISTORIA DE LAS MUJERES*. https://drive.google.com/file/d/1Iu3JtZ6A6N-r9_K5FOr4IbbXKRlPcWtt/view

Sedeño, E. P. (2008). *¿Qué diferencia hay entre el machismo y el sexismo?* Mujeres en red. http://www.mujeresenred.net/spip.php?article1456

SENSE AUTOR:

Animación. (2020, 24 noviembre). En *Wikipedia, la enciclopedia libre*. https://es.wikipedia.org/wiki/Animaci%C3%B3n#Historia_de_la_animaci%C3%B3n

Anime. (2020, 24 noviembre). En *Wikipedia, la enciclopedia libre*. https://es.wikipedia.org/wiki/Anime#Historia

Council of Europe. (s. f.). *Sexisme. Detecta'l. Posa-li nom. Atura'l.* Human Rights Channel. Recuperado 20 de abril de 2020, de https://www.coe.int/ca/web/human-rights-channel/stop-sexism

Dibujo animado. (2020, 15 octubre). En *Wikipedia, la enciclopedia libre*. https://es.wikipedia.org/wiki/Dibujo_animado

Diferencias entre Machismo y Sexismo. (s. f.). TN Relaciones. Recuperado 22 de abril de 2020, http://www.tnrelaciones.com/diferencias/

IES Santa Cristina de Lena. Benedicto Nieto. (s. f.). *Primer texto feminista: Medea, de Eurípides.* Xuliocs.com. Recuperado 26 de agosto de 2020, de https://www.xuliocs.com/Esquisa/muyeres.htm

Indicadors sexisme. (s. f.). Xtec.gencat.cat. Recuperado 22 de abril de 2020, de http://xtec.gencat.cat/web/.content/alfresco/d/d/workspace/SpacesStore/0071/a6206c9b-1c97-43e3-a48c-9ad0471a0dc1/6_sexisme_indicadors.pdf

La Mujer en la Edad Media. (2018). Arteguias.com. https://www.arteguias.com/mujeredadmedia.htm

La mujer renacentista. (2017, 25 mayo). La Mujer Renacentista. https://lamujerrenacentista.wordpress.com/la-mujer-renacentista/

Serie de dibujos animados. (2020, 16 julio). En *Wikipedia, la enciclopedia libre*. https://es.wikipedia.org/wiki/Serie_de_dibujos_animados

Wikipedia contributors. (s. f.). *Sexisme*. Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure. Recuperado 29 de agosto de 2020, de https://ca.wikipedia.org/wiki/Sexisme

Bibliografia

Báguena, E. B., Varios autores, & Almazán, T. (2008). *La mujer japonesa. Realidad y mito. Almazán Tomás, David y Barlés Báguena, Elena*. Prensas de la Universidad de Zaragoza.